

கூடர்

கலை இலக்கியத்
திங்கள் இதழ்

இந்து...

வைகாசி - ஆனி '82 விலை ரூபா 2.00

வாசகர்

வாரமலர்

சித்திரை சுடரை பாவேந்தன் பாரதி நூற்றாண்டில் பாரதி சிறப்பு மலராக வெளியிட்டு வைத்து சுடரின் பிரகாசத்தை மேலும் கூட்டி விட்டது. நாட்டு பாடலில் வரும், நயமான கவிகள் பழைய காலத்துக்கு கொண்டு போய் விடுகின்றது வாசகர் வாய் மொழி பகுதியின் ஓர் வாசகர் குறைகளை எழுதாமல் கண்டபடி பாராட்டுவதாய் எழுதி இருந்தார். குறை இல்லாத எங்கள் சுடர் சஞ்சிகையை பற்றி குறையாய் எழுதுவது மாபெரும் சூற்றமல்லவா? சித்திரை சுடர் தீம் பால் அமுதம். என் மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்கள் பாராட்டுக்கள்

கனக - பிரதீபன், கேணியடி,
கொக்குவில் மேற்கு.

* * *

அன்பின் சுடரே, நீ ஏன் இப்படி ஆடி, அசைந்து, அன்னநடை, நடந்து, வருகின்றாய். சித்திரை மாத 'பாரதி சிறப்பிதழை' எதிர் பார்த்து எதிர் பார்த்து களைத்துப்போய் இருந்த வேளையில் வைகாசி மாதம் மெல்ல, மெல்ல என் கரம் அடைந்தாய். இருப்பினும் பாரதி நூற்றாண்டில் பாரதி சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டமை பாராட்டத் தக்கது. அத்துடன் இதழில் அரி அண்ணாவின் மனம் விட்டுச் சில வார்த்தைகள் முதல் பாரதி கட்டுரைகள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், காவியமானவன் போன்ற எல்லா அம்சங்களும் பவே ஜோர். அத்துடன் ஒரு குறையையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதை சுடரின் குறை என்று கூறவும் முடியாது. என்னவென்றால், பாரதி சிறப்பிதழில் வெளிவந்த திக்குவல்லைக் கமால் எழுதிய 'போலிப்பூக்கள்' என்ற சிறுகதை சுமார் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு இலங்கை வாடுலையில் த. சே. ஒன்றில் இரவு முஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் கதையின் தலைப்பும், கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களையும் மட்டும் மாற்றி ஒலிபரப்பாகியது. இதை என் போன்ற இன்னும் அநேக, வாசகர்கள் கேட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திக்குவல்லைக்கமால் அவர்கள் ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய்களைப் பறிக்க நினைத்து வெற்றியும் கண்டு விட்டார். அவருக்கு ஏன் தானே இந்த போராசை.

க. ரவிசந்திரன், மட்டக்குளி,
கொழும்பு - 15.

பாரதி சிறப்புமலர் வாசத்தை வாரி வழங்கியது கருத்துட்டும் கட்டுரைகள் தேன் சொட்டக் கவிதைகள் சுவைத்திட கதைகள், பதில்கள் எல்லாமே இதழ் இதழாய் மணம் வீசி மனத்தை நிறைத்து விட்டது.

பாலமேனா மண்டைதீவு - 1.

* * *

- * சித்திரை இதழ், கண்ணுற்றேன். பாரதியின் சிறப்பிதழாய் வெளியிட்டமைக்கு மிக்க நன்றி.
- * மனம் விட்டு, நீங்கள் பேசும் சில துணிச் சலான வார்த்தைகளுக்கு வாழ்த்துக்கள்.

ஈழகணேஷ்
இல, 189, மத்திய வீதி,
கொழும்பு - 12.

* * *

மனம் விட்டுச் சில வார்த்தைகள் பகுதியை படித்தபோது மலையக மக்களாகிய எங்களுக்கு ஏன் இந்தக்கதி, என்று தோன்றியது. இவர்களுடைய (போலி) அரசியல் திரை எப்போது கிழித்து எறியப்படுகிறதோ அப்போதுதான் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு சுபீட்சமான வாழ்வு கிடைக்கும்.

M. T. ராஜா.

ஜி. எஸ். ஏ. எஸ்டேட், எல்ல.

* * *

சித்திரையில் இதழேறிய எனது வாய்மொழியில் பாதி நித்திரையில் நின்றதோ...?

எனது—
ஒரு நீண்ட ஆவேசமான சொற்பொழிவில் இடையிலேயே எனக்குத் தெரியாமல் ஒலிபெருக்கி ஓய்வுபெற்று விட்டிருக்கிறது! எவற்றை யெல்லாம் 'ஒழிக' என்று ஒங்கிக் குரல் கொடுத்தேனோ அவையே என் குரலை 'ஒடுக்கி' விட்டிருக்கின்றன! பாராட்டுப் பத்திரங்களே என் பயனுள்ள வாதத்தைப் பாதியாக்கிவிட்ட பரிதாபம்!
முழுசாக வருந்தலாம்
நீங்களோ என்னை முடமாக்கி வருத்தப்பட வைத்து விட்டீர்கள்!

அங்க ஷீனத்தை விட அனாதைச் சாவை இன்புடன் ஏற்றுக் கொள் வேன்!

ரீ. எஸ். சிவகுமார்,
உடுத்துறை தெற்கு, தானையடி

ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன:

மேடத்தில் சக்கிரனும் இடபத்தில் சூரியனும் சஞ்சரிப்பதால் ஜெயவர்தனில் வரருக்கு தர்ம சங்கடமான நிலையைத் தோற்றுவிக்கும். மந்திரி சபையில் மீண்டும் ஒரு சிறு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலையோ — அன்றி இவ்வருட முடிவுற் குள் பாராளுமன்றத்தை கலைக்க வேண்டிய நிலையோ ஏற்படலாம். முன்னள் விவசாய அமைச்சரான ஈ. எல். சேன நாயக்காவின் அமைச்சரவை வெளியேற்றம் மிகுந்த அபசுருநத்தை ஏற்படுத்தி விட்டதால் ஒரு தடவை காசி யாத்திரை பண்ணி கங்கையில் மூழ்கி சலக்கிரீடை பண்ணி வந்தால் தோஷ நிவர்த்தி ஓரளவு ஏற்படலாம்.

ஆர். பிரேமதாச:

மிதுனத்தில் ராகுவும் கன்னியில் செவ்வாயும் இருப்பதால் திரு. உபாலி பாம்பு ரூபத்தில் கணவில் தோன்றி தினம் தினம் நித்திரையைக்குழப்பலாம். ஜ. தே. க. வின் சிரேஷ்ட அமைச்சரான ஈ. எல். சேன நாயக்காவின் வெளியேற்றம் மனதில் புதுத்தெம்பை ஏற்படுத்தினாலும் ஆனந்த திஸ்ஸடி அல்விளின் செவ்வாக்கு தலையிடியை ஏற்படுத்தும். பிரதி வெள்ளிக் கிழமை தோறும் கொழும்பு மருதானை கப்பிதாவத்தை ஸ்ரீ பால செவ்வ வினாயகர் ஆலயத்தில் அர்ச்சனையும் சகஸ்ரநாம சங்காபிஷேக ஆராதனையும் செய்துவந்தால் உச்சஸ்தான உயர் பதவி கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம்

மேடத்தில் சக்கிரனும் துலாத்தில் வியாழனும் சஞ்சரிப்பதால் இந்த புண்ணிய வானுக்கு மனைவியின் அனுக்கிரகத்தால் பண வருவாய்க்கு குறைச்சலில்லை. கொழும்பில் நிலம் வாங்கி புது வீடு கட்டும் வாய்ப்புகளும் ஏற்படலாம். ஆனால் எதிர்வரும் பொதுத்தேர்தலின் போது சனியின் விளையாட்டு ஆரம்பமாகவிருப்பதால் பெரும் சோதனைகளை தாண்ட வேண்டிய பரிதாப நிலையும் ஏற்படலாம். வேட்பாளர் பட்டியலில் இருந்து 'அவுட்' ஆகாமல் இருக்க அடிக்கடி ஜெயவர்தனில் வரரைத் தரிசித்து நமஸ்கார பூஜை செய்து வருதல் வேண்டும்.

செ. இராஜதுரை:

கன்னியில் செவ்வாயும், சனியும் சஞ்சரிப்பதால் தான் திருமதி செளந்தராகைலாசம் அவர்களால் 'இந்துமத காவலர்' பட்டம் பெற இந்த சீமானுக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. வாங்கி வாங்கியே சிவந்த கைகளுக்கு இன்னும் ஏராளமாக வாங்கிச் சிவக்கும் பேறு கிட்டலாம். அடிக்கடி கடல் கடந்த பிரயாணங்களை மேற்கொண்டு வருவதால் மட்டக்களப்பு மக்கள் காலவாரிவிடும் அபாயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'இதயம் பேசுகிறது' மணியனின் கடைக்கண் பார்வை இருப்பதால் அச்சம் எதுவும் தேவையில்லை. தமிழகத்தில் சினிமாத்தயாரிப்பாளராகி பேரும் புகழும் பெறலாம்.

அரச சட்டத்தரணியின் அரட்டை!

சித்திரைச் சுடரில் இந்து மாநாட்டைப் பற்றி அரட்டை அடித்தீர்களே, அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகள். உங்கள் அரட்டை என்னய்யா? அதைவிட அதிமன வேதனையைத் தரக்கூடிய ஒரு விடயத்தைக் கீழே தருகிறேன்.

அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பௌத்த குருவின் வரவை சித்திரை இதழில் வர்ணித்த தாங்கள் வைகாசி இதழில் அவர் எப்படி நடந்து கொண்டார் என்பதை ஏன் வர்ணிக்கக்கூடாது.

மேடையிலே பூஜை நடைபெற்ற போது யோகிகள், வணக்கத்துக்குரிய சுவாமிகள்

கௌரவ அமைச்சர்கள் ஏன், அதி உத்தம ஜனாதிபதி அவர்கள் கூட எழுந்து நின்ற வேளையில் அங்கு வருகை தந்த (கடந்த இதழில் வர்ணித்த வாறு) பௌத்த குரு மட்டும் (F) போர்மாவிற்றாக வேளும் எழுந்து நிற்கவில்லையே!

எல்லோரும் (வெளி நாட்டுப்பிரதிநிதிகள் உட்பட) என்ன நினைத்தார்களோ? இதைப்பற்றி அடுத்த இதழில் ஓர் அரட்டை அடிப்போமா?

K. V. S. ஸ்ரீஸ்கந்தகுமாரர்
அரச சட்டத்தரணி
கொழும்பு

எழுப்பிக் குழப்பாதீர்

— புதுவை இரத்தினதுரை —

போதும்; நானுறங்கப்
போகின்றேன்; புதிதாக
ஏதும் வருகுதெனில்
எனையெழுப்பிக் காட்டுங்கள்.

பார்த்ததையே பார்த்து பழையவற்றைப் பார்த்ததினால்
வேர்த்து விட்டேன், என்னை விடுங்கோ குழப்பாதீர்

கூடித்திரிந்து கூத்திட்ட கோயில் வீதி
ஓடிப் பிடித்த ஓற்றையடிப் பாதை
ஆடுகளை மேய்த்த அந்த வயல் வெளிகள்
ஓடுகளே யின்றி உறங்குகின்ற கடலை மடம்
தில்லையப்பா வீட்டில் சீவுகின்ற தென்னைமரம்

எல்லாமே முன்பிருந்த தெப்படியோ, அப்படியே
கல்லாகி விட்டது போல் கடுகளவும் மாறவில்லை.

போதும் நானுறங்கப்
போகின்றேன், புதிதாக
ஏதேனும் வருகு தெனில்
எனையெழுப்பிக் காட்டுங்கள்.

தண்ணி நிறைந்தெங்கும் தாமரைகள் பூத்தகுளம்
வெண்ணிலவு; வானில் விரித்த படுக்கையிலே...
கன்சியிட்டும் பூக்கள், காற்று, இடிமுழக்கம்
மின்னல் மழையெல்லாம் முன்பிருந்த மாதிரியே
இன்னும் இருப்பதனால்... இதிலென்ன பார்ப்பது ஓய்!

போதும் நானுறங்கப்
போகின்றேன், புதிதாக
ஏதும் வருகு தெனில்
எனையெழுப்பிக் காட்டுங்கள்.

காலை விடியும் கழிந்த மூன் நாளதுபோல்
வேலைகளே மிஞ்சும் வேதனைகள் முகம் காட்டும்
சேலைகளின் பின்னே தெருவோர ஊர்வலங்கள்
போகும் இளசுகளின் பூரிப்பு வந்துதைக்கும்
வேகும் கடும் வெயிலில் வேலை... இது நீண்டு
மாலை வரும்... இரவு... மடியும், மறுநாளின்
காலையது வந்தென் கதவில் கை வைக்கும்

போதும் நானுறங்கப்
போகின்றேன், புதிதாக
ஏதும் வருகு தெனில்
எனையெழுப்பிக் காட்டுங்கள்.

CHUDAR

(கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்)

வள்ளூராண்டு: 2013 வெளியீடு:

சுடர்: 8

சிலோன் நியூஸ்பேய்ரஸ் லிமிட்டெட்

ஒளி: 2 - 3

194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை

வைகாசி-ஆனி 1982

கொழும்பு-12.

தொடக்கம்: சித்திரை 1975

தொலைபேசி: 23411

‘திசை’ மாறியவர்கள் இளைஞர்களா?

புகொடை இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு தர்ம ஆட்சியின் தார்மீகத் தத்துவம் செயல்முறை விளக்கத்துடன் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

தலைநீழாக கட்டித் தொங்கவிடுதல்; நிர்வாணமாக்கி மினகாய்த்தூள் பூசுதல்; குப்புறப் பிடுக்கவைத்து குதி கால்களைத் தாக்குதல் போன்ற கொடூர சித்திர வதைகளும், அசிங்கமான — காட்டுமிராண்டித்தன வதைகளும் எப்படி எப்படி எல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்ற தகவல்கள் நீதிமன்ற சாட்சியங்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வித கொடூர சித்திரவதைகள், பல்கலைக்கழக மாணவனான விமலாரசா மீதும் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்ற கொதிப்பு மாணவர் மத்தியில் பெரும் கொந்தளிப்பை தோற்றுவித்திருப்பது இயற்கைபூர்வமானதே...

ஒரு மாணவனின் விடுதலைக்காக மாணவர்கள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகுவதோடு — அன்றி இடதுசாரி முலாம்பூசி மாசுபடுத்த நினைப்பதோ தந்தை செல்வாவின் மரபு வழிவந்த தலைவர்களுக்கு அழகுமல்ல; பண்புமல்ல.

மாணவர்களின் மனவுணர்வுகளை புரிந்து அதற்கேற்ப செயல்படுவதை விடுத்து இடதுசாரி சக்திகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஊடுருவிவிட்டன என கூக்குரலிடுவதில் மட்டும் என்ன பயன் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது?

த. வி. கூ. தலைமைக்கும் இளைஞர்களுக்குமிடையில் ‘இடைவெளி’ அதிசயமாகி விட்டதாம் — அண்ணன் அமிர் அவர்கள் மேடை தோறும் பேசி வருகிறார். இப்போதுதான் இது புரிகிறதா? தேர்தல் நெருங்கினால் ‘தம்பி’ மாரின் நினைவும் கூடவே வருமோ?

தலைவர்களை விட்டு இளைஞர்கள் வெகுதூரம் போய்விட்டதற்கு யார் காரணம்? இடதுசாரி சக்திகளின் ஊடுருவலா? இல்லை; இல்லவேயில்லை.

சிறிமா அம்மையாருடன் சேர்ந்து தமிழர்களின் காலை வாரிய கொல்வின் ஆர். டி: சில்வாவையும், எம். ம. கை கழுவி ய பீட்டர் கெனமனையும் இளைஞர்கள் எப்போதோ இனங்கண்டு விட்டார்கள்.

சிறில் மத்தியூ யார்? என்பதை இனங்கண்டு கொண்டும் — அவரின் வலப்பக்கமாக அமர்ந்து கொண்டு இதமாக — பதமாக பேசுவார்த்தை நடத்தும் தலைவர்கள்தான் இளைஞர்களை விட்டு வெகுதூரம் சென்று விட்டவர்கள்.

தமிழ்மக்களின் ஆணையை மறந்து ஜே. ஆரின் வீணையை மீட்டும் தலைவர்கள்தான் இந்த இடைவெளியை ஏற்படுத்தி விட்டவர்கள்.

திசைமாறியது இளைஞர்கள் அல்ல; நம் தலைவர்கள்தான் என்பது வெளிச்சத்துக்கும் வந்து விட்டது. அதனால் ஏற்பட்டிருப்பதுதான் இப் புதிய விழிப்புணர்ச்சி!

அற்ப சலுகைகளுக்காக பேரம் பேசுவதை விடுத்து தமிழினத்தின் நிரந்தர விடிவுக்கான பணிகளில் ஈடுபட தமிழ் தலைவர்கள் முன் வர வேண்டும்.

றிந்த சோதிடர் ஒருவர் தகவல் ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

‘திரு. ரணில் விக்கிரம சிங்கா மிக விரைவில் மக்களின் வெறுப்புக்காளாகி மக்களால் தெருவில் நிறுத்தப்பட்டு அவமானப்படுத்தப் படுவார்’ என்பதே அந்த சோதிடர் சொல்லியுள்ள சாஸ்திரமாகும்.

பொறுத்திருந்தால் உண்மை புரியவரும் தானே.

* * * * *

30 - 4 - 82.

வெள்ளியன்று இரவு 9.45 க்கு இலங்கை ரூபவாஹினி ஒளிபரப்புச் சேவையில் “உலகஇந்து மகாநாடு” தொகுப்பு நிகழ்ச்சியொன்றை ஒளிபரப்பினார்கள். அதிலிருந்து அறிந்தவை.....

‘சொல்லின் செல்வர்’ என்று (தமிழரசுக் கட்சியில் இருக்கும்போது பெயரெடுத்த, திரு. இராஜதுரை அவர்களுக்கு..... ஐக்கிய தேசியக்கட்சியில் சேர்ந்து தமிழ் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்ததும் சுயமாக உரையாற்றுகின்ற திறமை கூட அற்றுப்போய் விட்டது போலும். ஆரம்ப நாளன்று கையில் எழுதி வைத்திருந்த பேப்பரை வைத்துப்பார்த்துப் பார்த்தே பேசினார். அந்தோ பெரும் பரிதாபம்!!

பின்பு.....இன்னமும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர் சொன்ன அருமையான ஜோக் ஒன்று:

“..... இந்த நாட்டில் பௌத்த மக்களும் இந்து சமய மக்களும் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை ஒரு தாய் வயிற்றுக்குழந்தைகள் போல்..... பின்னிப் பிணைந்து வாழ்கிறார்கள்.....!”

ஐயோ! என் சொல்வேன் பரந்தாமா! என்ன இருந்தாலும்—அதுவும் இந்து கலாசார(இன்னமும் என்னவோ..... என்னவோ...) அமைச்சர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு தூரம் பழைய நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் மறந்து போயிருக்க வேண்டாம். சரி... முறைக்கு முறை 1977. வரை தமிழர்கள் சிங்கள மக்களால் தாக்கப்பட்டதை இவர் மறந்து போகட்டும் மன்னிப்போம்! கடைசி.....81 மே மாதத்திலிருந்து நடந்தவை கூடவா இவருக்கு நினைவில்லாமல் போக வேண்டும்? இந்த லட்சணத்தில் “இந்து சமயக்காவலர்” என்ற பட்டமும் இவருக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளது. ஓ! இறைவா! உன்னை நீயே காப்பாற்றிக்கொள்!!

* * * * *

கல்வி அமைச்சரான திரு. ரணில் விக்கிரமசிங்க ஜனாதிபதி ஜே. ஆரின் நெருங்கிய உறவினர் என்பது நாடறிந்த சங்கதி. எடுத்த எடுப்பிலேயே அமைச்சர் பதவி கிடைத்தமைக்குரிய ‘தாகதி’ அது ஒன்றே ஒன்றானது. படிப்படியாக இவரை வளர்த்து மிகப் பெரிய பதவிக்குரியராக்குவதுதான் ஜே. ஆர். அவர்களின் திட்டமாம். இதைய

யாழ் மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையின் தொடர் ஆரம்பக்கூட்டம் குட்டிப் பாராளுமன்றம்போல் நடைபெற்றிருக்கிறது. முப்படைகள் கூட சபைக்குள் மரியாதை. செலுத்தியிருப்பதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. தமிழீழம் மலர்ந்து விட்டது போன்ற ஒரு மயக்கத்தை மக்கள் மனதில் தோற்றுவிப்பதற்குத்தான் இத்தகைய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகின்றன. சிங்கள ஸ்ரீலங்காவின் வேறு மாவட்ட சபைகளில் நடைபெறாத புதுமை களை யாழ். மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபையில் மட்டும் நடத்திக் காட்டியிருப்பதற்கு வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியுமோ?

* * * * *

திரு ஈ. எல். சேனநாயக்கா அமைச்சர் பதவியை துறந்த கையோடு வெளிநாடு சென்றுவிட்டது பலருக்கும் பலவித சந்தேகங்களை தோற்றுவித்துள்ளது. அவர் சென்ற பின்பு செங்கடகல எம். பி. திரு. ஷெல்டன் ரணராஜா பல குற்றச்சாட்டுகளை அவர்மேல் சுமத்தியுள்ளார். எல்லாமே அம்பலத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. கண்டி மாவட்ட ஐ. தே. க. தேர்தல் பட்டியலில் ஈ. எல். இன் பெயர் நீக்கப்பட்டுவிடும் என்பது தெளிவாகவே தெரிகிறது. ‘சேனநாயக்கா’ களுக்கு ஏன் இந்த சோதனை?

* * * * *

இரத்தினபுரி மாவட்ட அமைச்சராக இருந்த ஜனாப் அபுசாலி அந்தப் பதவியிலிருந்து அகற்றப்பட்டு பிரதியமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். கைத்தொழில் அமைச்சர் திரு. சிறில் மத்தியூவின் அருமைப் புதல்வரான திரு. நந்தா மத்தியூ இரத்தினபுரி மாவட்ட அமைச்சராக பதவியுயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். கடந்த இனக்கலவரத்தின் போது இந்த நந்தா மத்தியூ எத்தகைய பங்கு வகித்தார் என்பதை இரத்தினபுரிக்கும் காவத்தைக்கும், எம்பிலிப்பிட்டிக்கும் போய்பார்த்தால் புரியும். அதற்காகத்தான் இந்த பதவி உயர்வோ? பாவம் அபுசாலி, மிகப் பெரிய துரதிர்ஷ்டசாலி!

மண்டர் அசோகா

கொன்றைப் பூக்கள் என்ற தனது சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசையே தட்டிக்கொண்டு பெண் பிரமாக்களிடையே ஓர் சாதனையை நிலை நாட்டிய தோடன்றி; இதுவரை தமது பரிசினைப் பெண் எழுத்தாளர்கள் எவருமே பெறவில்லை எனக் கடந்த ஏழாண்டுகளாகக் குறைப்பட்டுக் கொண்ட தகவத்தினது கூற்றினையே முறியடித்த முதல் பெண் பிரமா என்ற பெயரையும் பெற்றுக் கொள்ளும் மண்டர் அசோகா 1966 ல் “தாய்நாடு” சஞ்சிகையில் பிரசுரமான “அம்மா சிரிக்கிறாள்” சிறுகதை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானவர். இதுவரை 34 சிறுகதைகளையும்; ஓர் நாவல், ஓர் சதுரங்க கதையிலும் பங்கேற்ற அசோகா சிறுகதை தவிர கவிதை நாடகம் என்பவற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடுடையவர். இவரது 16 மெல்லிசைப் பாடல்களை இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பி வருவதும் இங்கு குறிப்பிடக் கூடியது! தவிரவும் எழுபதிற்கு மேற்பட்ட இவரது கவிதைகள் ஒரு தொகுப்பாக உள்ளது!

“மணவாழ்வில் அடிஎடுத்து வைத்தவுடன் சோர்ந்து போவது எமது பெண் பிரமாக்களிடையே ஓர் பரம்பரை வியாதி போலாகி விட்டது” எனக் குறைப்பட்டுக் கொள்ளும் திருமதி அசோகா யோகராசா அவர்கள் தமது தரமான பேனா தூக்கவும் அதே வியாதி தொற்றிக் கொண்டதே காரணம் எனக் கூறியுள்ளார்! பயிர்கட்கு வியாதி வந்தால் களைக்கே கொண்டாட்டம் என்பதை சகோதரி மண்டர் அசோகா போன்றவர்கள் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும் என்பதே இலக்கிய பூங்காவின் அவா!

தமிழ் ஒலி மன்றத்தினரின் காலாண்டுச் சஞ்சிகை “தமிழ் ஒலி” யின் இரண்டாவது இதழ் மலர்ந்துள்ளது. தமிழ்ஐயா-தேவதாஸ் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 28 பக்கங்களில் வெளியாகியுள்ள ஏப்ரல்-ஜூன் இதழ் ஒன்று முன்றுருபாவிற்கு விற்பனையில் உள்ளது. “ஒலி” விடயங்களால் தனது பெரும் பகுதிகளை நிரப்பி விட்டு “தமிழுக்காக” குறைவான பக்கங்களையே ஒதுக்கியுள்ள தமிழ் ஒலியின் கனம் ஏனோ குறைவாகவே காணப்படுகிறது!

பரந்தன் கலைப்புலப்பாவின் ஓர் கவிதை சீதா பொன்னையா எழுதிய உருவக்க கதை ஒன்று, அமிர்தா மகிந்தா தரும் சிந்தனை விருந்து ஆ. கணேசனின் கட்டுரையுடன் மற்றும் “ஒலி” சம்பந்தப்பட்ட அம்சங்களோடு இதழ் விரிந்துள்ளது!

இப்போதெல்லாம் ஈழத்தில் ஓரளவு சிறு சஞ்சிகைகள் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது பூரிப்பைத் தரும் விடயம் தான்! ஆனால்..... அவற்றுள் எத்தனை காத்திரமானதாக வெளிவருகின்றன?

தொகுப்புகள்

கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகட்குள் எழுபத்ததைந்து கதைகட்கு மேல் எழுதிக் குவித்த சிவமலர் செல்வத்துரை தனது சிறுகதைகளின் தொகுப்பு ஒன்றையும் நகைச்சுவைக் கதைகளின் தொகுப்பு ஒன்றையும் விரைவில் வெளியிடவுள்ளார்.

நயன சொப்பனங்கள், மனம் நிறைந்த தண்டனை, ஒற்றைக் குயில் அலறி ஓய்ந்தது, புனைக்காத நெருப்புக்கள், பழியும் இழப்பும், ஆயக் தண்டனை, என் சற்புத்திரன், பின்னத்தின் சின்னங்கள், வகையற்ற அனுதாபங்கள், தியாகமெனும்பீ, காற்றும் களையும், ஆகிய தனது பதினொரு கதைகளைத் தொகுத்து மிக விரைவில் தனது சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிடவுள்ளார் சிவமலர் அவர்கள்.

சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்று வெளியிடும் நோக்கமில்லையா என மிக விரைவில் சலுதி செல்லவுள்ள அருண் விஜயராணி அவர்களிடம் உஷாணியபோது அவரது பதில் இவ்வாறு அமைந்தது! “மலிவுப் பதிப்புகளின் ஆதிக்கமும் குறைந்து எப்போ தரமான தொகுதி கட்கு ஆதிக்கம் ஏற்படுகிறதோ அப்போதே அதைப்பற்றி யோசிப்பதாக உள்ளேன்!”

பெண் பிரமாக்களிடையே கணிசமாக படைத்து, ஈழத்தில் மட்டுமன்றி தமிழகத்திலும் தன்புகழ் நாட்டிய தமிழ்ப் பிரியா மிக விரைவில் தனது சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிடவுள்ளதாகக் கூறியுள்ளார்.

எது எப்படியோ “கொன்றைப் பூக்கள்” தொகுப்பிற்கு பிறகு எத்தனை பெண் பிரமாக்களின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளியாகின? இதனை மனதிருத்தி இன்றைய முன்னணி பெண் பிரமாக்கள் செயலாற்ற வேண்டும்!

ஆர்

புலவர்கள்

மி. அருள்மொழிராஜா
நிலாவெளி - 3

கே: மட்டக்களப்பு மாவட்ட வேட்பாளர் பட்டியலில் (த. வி. கூ.) காசியா; கணேசுவா முதல் வேட்பாளர் என்ற இழுபறிப் போராட்டம் இப்போதே ஆரம்பித்து விட்டதாமே?

ப: ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுரவின் ஸ்ரீலங்கா பாராளுமன்றத்துக்குள் நுழைவதற்கு இத்தனை இழுபறியா? பல சிறைக்கூடங்களை நுழைந்து பார்த்த கவிஞர் பாராளுமன்றத்தினுள்ளும் புகுந்து ஒருமுறை 'ஆளத்துடிப்பதில்' தவறென்ன? பட்டிருப்பு எம். பி. கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுத்தால் தான் என்ன குறை?

கே: தமிழ் மக்கள் தேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்ற கோவையண்ணாவின் கூற்றை நீங்கள் ஆதரிப்பீர்களா?

ப: கோவையண்ணாவின் கூற்றில் நியாயம் நிறைய உண்டு. திருகோணமலையும், மட்டக்களப்பும், அம்பாறையும் தனித்தமிழ் பிரதேசமாக இருந்தால் அவரின் கூற்றை முழுமையாகவே ஆதரிப்பேன். பகிஷ்கரிப்பு பல இடங்களில் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

கே: அதிஉத்தம ஜாதி பதியவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டு, பிராந்திய அபிவிருத்தி, இந்துகலாசார, தமிழ் மொழி அமுலாக்கல் அமைச்சரால் நடத்தப்பட்ட இந்து மாநாட்டின் சிறப்பைப் பற்றி.....?

ப: தமிழக ஆஸ்தான நர்த்தகி சுவர்ணமுகியின் நடனம் மட்டுமே வெகு சிறப்பாக இருந்தது. உடலை மிக நன்றாக வளைத்து வளைத்து ஆடினர். தவிர இந்து ஆராய்ச்சி அங்கு எங்கே நடைபெற்றது?

எஸ். கே. பிரகாஷ்
பிரதான வீதி,
செட்டிகுளம்

கே: தமிழ் ஈழ விடுதலைக் கழகத்தைப் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: உருப்படியான நல் நோக்கத்துடன் செயல்படுகின்றார்கள். அவர்கள் முயற்சி வெற்றி பெறட்டும்.

கே: தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி எதிர்வரும் தேர்தற்களத்தில் குதிக்குமா? குதிப்பார்களேயானால் அவர்ளின் நோக்கம் என்ன?

ப: தேர்தல் பிரசார வேலைகள் இப்போதே நடைபெறத்தொடங்கி விட்டன. நோக்கம்தான் தெரிந்த விடயமாயிற்றே. காலம் முழுக்க பாராளுமன்றத்தை தமிழ் பிரசார மேடையாகவே பயன்படுத்தப்போகிறார்களாம். உருப்படியான காரியம் எதுவும் செய்தது கிடையாது.

எஸ். நாசராஜா
செக்கடிப்புலவு,
வவுனியா.

கே: பல்லாயிரம் ஏழைகள் உண்ண உணவின்றி வாடும் இவ்வேளையில் பலகோடி செலவில் கட்டப்பட்ட பாராளுமன்றம் அவசியமானதா.....?

ப: அவசியம் என்றபடியால் தானே மக்களை பட்டினி போட்டு பாராளுமன்றத்தை கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். மக்களின் வயிறுபற்றிய நினைப்பு அவர்களுக்கு ஏன் வரப்போகிறது.

கே: இப்போ கொஞ்ச நாட்களாக நம் தலைவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் ஸ்ரீலங்கா அரசைத் தாக்கிப் பேசி வருகின்றார்கள். இருந்தும் அவர்கள் நம்மவர்களை எதிர்ப்பதில்லையே.....?

ப: இப்போர் நடப்பவை அரசியல் சாகஸ—சாணக்கிய சித்து விளையாட்டுக்கள்.

கே: இந்து மகாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்தவெளி நாட்டு தமிழ் பிரமுகர்கள் இங்கு நடக்கும் அட்டூழியங்களைக் கண்டுதானே போயிருப்பார்கள்.....?

ப: வந்தவர்கள் சாதுக்களும், சாமிகளும், நடன-பாட்டுக்காரர்களுமே. இவர்கள் கண்டால்தான் என்ன, காணாவிட்டால்தான் என்ன?

ச. நித்தியானந்தம்
கனகராயன்குளம்
மாங்குளம்

கே: நெற்றிக் கண்ணைத் திறப்பினும் குற்றம் குற்றமே என்று உரைத்த சங்கப்புலவன் நக்கிரைப் போன்று குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் "கோவை" அண்ணாமீது அமிர் தொடக்கம் காசிவரை வசைமாரி பொழிகிறார்களே இது நியாயமாகுமா?

ப: மிகப் பெரிய அநியாயம்தான். அமிர் அண்ணனுக்கு நெற்றிக்கண் இல்லாது போனாலும் அகக் கண்கள் இருக்கிறதே. தன் அகக் கண்களை திறந்து பார்த்தாலே எது நியாயம் எது அநியாயம் என்பது அவருக்கு புரியும்.

கே. ரவீந்திரன்
திருகோணமலை

கே: ஊர் காவல் படை பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

ப: ஊரங்குச் சட்டம் போடப்பட்டால் அவர்களும் வீட்டு மூலைக்குள் பதுங்கவேண்டிய நிலைமையே ஏற்படும். ஊரை ஏய்ப்பதற்கே இந்த ஊர் காவல்படை அமையப் போகிறது.

கே: கவிஞர் காசி ஆனந்தனையும் கோவை மகேசனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் யார் அதிதீவிரவாதி என்று சொல்லலாம்?

ப: இருவருமே தீவிரவாதிகள் தான். கவிஞர் சிங்கள பாராளமன்றத்துக்குள் நுழைந்தே விடுவதில் தீவிரவாதியாக இருக்கிறார். கோவையண்ணாவோ பாராளமன்றத்தை பகிஷ்கரிப்பதில் தீவிரவாதியாக இருக்கிறார்.

த. சிவநாதன்.
பிரதான வீதி
செட்டிக்குளம்.

கே: ஊர்காவற்படை இன்று சுதேச காவற்படையாக மாறி விட்டது. இனியும் அதன் பெயர் எப்படி மாறியும்.....?

ப: 'ஊரடங்கும்வேளை ஓடி ஒளியும் படை' என்றும் காலப்போக்கில் பெயர் மாறலாம்.

கே: தலைவர்கள் ஒரு பாதை இளைஞர்கள் ஒரு பாதை இந்த நிலையில் தமிழ் ஈழம் மலருமா.....?

ப: பாதை தவறியவர்கள் இளைஞர்கள் அல்ல— தலைவர்களே! சுதந்திர தமிழீழம் என்பது தானாக மலரும் மலரல்ல; வெறும் வாய் வீச்சை விடுத்து செயல் நோக்குடன் தலைவர்கள் செயல்பட்டால் மட்டுமே சுதந்திர தமிழீழத்தில் நாம் வாழும் நிலை ஏற்படும்.

கே: தமிழ் விடுதலைக்கழக இளைஞர்கள் பாராளமன்ற திறப்பு விழாவை பகிஷ்கரித்து ஊர்த்தால் நடத்தியபோது தலைவர் அங்கு நுழைந்த காரணமென்ன.....?

ப: ஒரு பாராளமன்ற உறுப்பினர் என்ற ஒரே காரணத்துக்காகவே! இல்லாவிட்டால் எப்படி அங்கே நுழைய முடியும்.

கொளரி, செல்லத்துரை
அளவெட்டி தெற்கு

கே: தமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் துரோகம் செய்யும் சில பெற்றோர் தம்பினைகளை ஏன் சிங்கள மொழியில் கல்விக்கற்க விடுகிறார்கள்? ஏன் இந்த மாறுபாடு?

ப: சிங்களம் படித்தால் அரச அடிமை உத்தியோகம் பெறலாம் என்பது அவர்கள் நினைப்பு. அந்த எண்ணம் தப்பானது என்பது பின்னர் தான் அவர்களுக்குப் புரிகிறது. முழுப்பாடங்களையும் சிங்களத்தில் கற்றவர்களுக்கு சிங்களவர்களுடன் போட்டியிட்டு அவர்களின் உத்தியோகங்களைப் பெறமுடியாது. மிகப் பரிதாபத்துக்குரியவர்கள் இவர்களை விட வேறு எவரும் இருக்க முடியாது.

கே: இன்றைய இலங்கையில் அண்மையில் நடந்த கொடுமைகளின் பின்பும் சிறீலங்கா ஆட்சியின் கீழிருக்கும் தமிழனிற்கு நடக்கும் அக்கிரமங்களை தெரிந்துகொண்டும் ஏன் சிலர் தமிழீழக் கோரிக்கையை எதிர் த்துவருகிறார்கள்?

ப: 'நல்ல பிள்ளை' பெயர் பெறுவதற்காக இருக்கலாம். ஜே. ஆர். அரசின செல்லப் பிள்ளைகள் என பெயர் சூட்டி அழைப்போம்.

கா. ரா. எல்ல

கே: தெற்கே வரப்போகும் தேர்தலில் 'மக்கள் விடுதலை முன்னணி' வெற்றியிட்டு மென நினைக்கிறேன். உங்கள் ஊகம் யாதோ?

ப: ஸ்ரீலங்கா அரசியலில் ஒரு புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பது ஐ. தே. க. வுக்கும் புரிகிறது. அதைத் தன் ஆட்சிக் கதிரையில் ம. வி. முவந்து அமர்ந்துவிடுமோ என்ற அச்சமும் அதற்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் ம. வி. மு. எதிர்க்கட்சியாகக்கூட வரும் வாய்ப்பு இல்லை என்பதே எனது அபிப்பிராயம் ஆகும்.

கே: என் அருமைச்சுடரே! எங்கள் மலையகத்திற்கென ஒரு சிறப்பிதழை வெளியிட்டு

எங்கள் பிரச்சினைகளை உலகறியச் செய்ய ஒரு சந்தர்ப்பம் தருவாயா?

ப: மலையக சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிடும் ஏராளம் சுடருக்கு உண்டு. சந்தர்ப்பம் வரும்போது வெளியிடுவோம்.

கனக பிரதீபன்
கொக்குவில் மேற்கு

கே: தமிழர்கள் தமிழர் விடுதலை கூட்டணியையா தமிழர் விடுதலை அணியையா ஆதரிப்பது?

ப: தமிழர் விடுதலை அணி பாராளமன்ற பதவிகளுக்கு போட்டியிடும் கட்சியல்ல; த. வி. கூ. தலைமைக்கே வழிகாட்டும் திசை கருவியாக அது செயல்படுகிறது. எதை ஆதரிக்க வேண்டும் என்பதைத் தங்கள் மனச் சாட்சியிடமே கேளுங்கள்.

கே: அண்மைக்கால பொதுக்கூட்டங்களில் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் கோவை மகேசனை ஐயர் என்று வசை பாடியிருக்கின்றாரே இது ஒரு தலைவனின் செயல் ஆகுமா?

ப: கொள்கை வழியில் அன்றி தனிப்பட்ட முறையில் வசை பாடுவது தந்தை செல்வா வழியில் வந்த தலைவருக்கு உரிய பண்பல்ல.

ந. குமரகுரு
கொழும்பு - 3

கே: இதுவரை அரசியலிலோ தமிழ் இன பணியிலோ ஈடுபடாதவர்களுக்கும் அடுத்த தேர்தலில் த. வி. கூ. (ரிக்கற்) அதிஷ்டம் கிடைக்குமாமே?

ப: இருக்கலாம், இருக்கலாம். கடந்த பொதுத் தேர்தலில் பொத்துவில் கனகருக்கு அதிர்ஷ்டம் அடித்தது போல் இன்னும் பல முதலைகளுக்கு இந்த முறையும் எம். பி. யாகும் வாய்ப்புக் கிடைக்கலாம். பணம் இருந்தால் பாராளமன்றத்துக்கு மட்டுமல்ல பாதாளம் வரை கூட நுழையலாமாய்யா!

கிராமிய காது

காட்சி மூன்று:—

ஒரு கன்னி, தன் காதலனை எதிர்பார்த்துப் பாய் விரித்துக் காத்திருந்தாள். அவன் வராததால், அவளுக்கு ஏமாற்றம்; எனவே,

ஆசையுள்ள மச்சான்
அனையவருவாய் என்று
பச்சை வயிரேயித்தால்
பாய் விரித்தேன் காணவில்லை.

இரவிலே வீசும்
இளம் காற்றும் சந்திரனும்
அரவாத வாய் போல் — இப்ப
அலுக்குதே என் மனசை.

என மனம் வெதும்பிப் பாடுகின்றாள். சற்று நேரத்தில், அவள் வந்து விட்டாள். அவளுக்குத் தாபம் அதிகரிக்கிறது. அதனை,

ஏறப்பழுத்த — ஒரு
சிவப்பு மாம்பழத்தை
என்ன வந்தாலும்
எடுத்தருந்து என்ற ராசா.

வாழைப்பழ மெடுகா
வம்பரையில் தேனெடுகா
சாவல் வடிவெடுகா — உன்ற
தாயட்டப் பெற்றது.

எனும் பாடல்களிலே தெரிவிக்கின்றாள்.

ஏமாற்றத்தின் பிரதிபலிப்பு. போக இச்சையைத் தீர்த்தவுடன் தன்னைக் கைவிட்டுப் போன ஆடவனின் செயலை நினைத்து, கன்னியின் உள்ளம் புழுங்குகின்றது. இதனைப் 'பச்சை' யாகவே பாடிக்காட்டுகிறாள், அவள்.

மாலை சுழற்ற — மணி
விளக்கு நின்றெரியப்
பவுடர் மணக்க — மச்சான்
படுத்தெழும்பிப் போனாரே

பேரிச்சம் பழமே — என்ற
பெரிய இடத்துப் பொட்டகமே
சேறட்டுக்கும் செப்பே — உன்ற
செல்லையுமோ நம்பி இருந்தேன்.

போட்டா வரம்பால்
புரு நடந்து போறது போல்
நாட்டாருக் கெல்லாம் — ஒரு
நடை வரம்போ என் சீரம்.

கடலுக்கு அங்கால்
காய்க்கிறதும் பூக்கிறதும்
இந்தப் பாவி வயிற்றிலொரு
காயுமில்லை பூவுமில்லை.

தேங்காய் போலத்
தொண்டையிலே கட்டிடுவான் — என்ற
பால் போல மனசைப்
பதற வைச்சிப் போட்டானுகா.

உன்னை மறப்பதென்றால்
உயிரோட ஆகாது
மாண்டு மடிவது தான்
மறப்பதற்கு மாறு வழி.

நாட்டுப் பாடல்களின் இன்றைய நிலையும்
அவற்றின் எதிர்காலமும்.

இன்று, திரைப்படப் பாடல்கள் மூலைக்கு மூலை வானொலி மூலமாகப் பரவிவிட்டன. ஒவ்வொரு பாமரனும், இளம் பராயத்தினரும் இவற்றையே பாடத் தொடங்கிவிட்டதால், நாட்டுப் பாடல்கள் பாடுவோர் அருகிவருகின்றனர்.

“இப் பாடல்களைத் தொகுத்து, வகைப் படுத்தி, வெளியிடுவதில் ஒருவரும் பெரிதும் கவனம் செலுத்தவில்லை. நாட்டுப் பாடல்களைப் பாடுவோரின் தொகையும் நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. நாளடைவில், நாட்டுப் பாடல்கள் மறைந்து விடக் கூடும். காரணம், இயற்கை வாழ்வின் றும் விலகி நிற்கும் நாகரிகத்தில் மூழ்கியதால், பாமர மக்களுக்கும் நகர மக்களுக்கும் வாழ்க்கை முறையிலும் உள்ளப்பாங்கிலும் வேறுபாடு வளர்ந்து கொண்டே செல்கிறது. அத்துடன், பாமர மக்கள் பாடும் பாடல்களை கேட்டு மகிழும் மனநிலை, படித்த மக்களை விட்டு ஓரளவிற்கு நீங்கியும் விட்டது” என்று பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கவலை தெரிவித்துள்ளார்.

ஈழத்து நாட்டுப் பாடல்களிலே, மறைந்தவை போக எஞ்சியவற்றில் சிலவற்றையே எனும் பாதுகாப்பதற்கு, அவற்றை நூல் வடிவில் வெளியிட்ட தமிழறிஞர்களின் முயற்சி ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளது. இவர்களுள், சதாசிவ ஐயர், வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம், பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், எப். எக்ஸ். சி. நடராசா, இ. பாலசுந்தரம் ஆகியோரின் சேவை பாராட்டற்குரியது.

(முற்றும்)

விமர்சன மேடை:—

காவலூர்— எஸ். ஜெகநாதனின்

யுகப் பிரசவம்

காவலூர் - எஸ். ஜெகநாதன் என்ற பெயர் எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இலக்கியத் துறைக்கு அறிமுகமான பெயர். நாவல், சிறுகதை, விமர்சனம், கட்டுரை என்று பல்வேறு துறைகளிலும் பெயர் பதித்தவர்.

காவலூர் - எஸ். ஜெகநாதனின் கடந்த கால அறுவடைகள், நூல்களாகத் தயாராகி வரும் காலம் இது. தமிழகத்தில் நர்மதா வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள "யுகப்பிரசவம்" நூலில் 19 சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன.

நூலின் முதற்கதை - "சொந்தமண்:" த. வி. செல்வம் (தமிழ் நாடு) கூறுகிறார். 'சொந்த மண்' மிக ஆழமும், கருத்துச் செறிவும் கொண்ட சித்திரம், எப்படியும் வாழலாம் என்ற மகன் கனகுவும், இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு உள்ள தகப்பன் பரமலிங்கமும், வாசகனின் மன அர்ங்கை பட்டி மன்ற அரங்காக்கி விடுகிறார் கள். இதன் மூலம் கதையின் உயிர்க்கருத்தை படிப்பவர் மிக நுட்பமாக உணரும் வகையில் உருவாக்கியிருக்கிறார். இதுவுள்ள உயிரோட்டம் ஜெகநாதனுக்கு சிறந்த கலைஞர் என்ற முத்திரையைப் பதிக்கிறது.

இரண்டாவது கதை:- "காலங்கள் திரும்புவ தில்லை:" சதாவதானி கதிரவேற்பிள்ளை நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் தங்கப் பதக்கம் பெற்ற இக்கதை சிரித்திரன், மல்லிகை ஆண்டு மலர், சிகரம் முதலான இதழ்களில் வெளிவந்தன.

மூன்றாவது கதை - ஒரு சமூகத்தின் கூனல் நிமிர்கிறது: தொழில் திணைக்கள தமிழ்க்கழகத் திடம் தங்கப் பதக்கம் பரிசு பெற்ற இக்கதை பற்றி கலாநிதி க. அருணாசலம் கூறி யது:

ஜெகநாதனின் சமூகப் பார்வை ஆழமும், அகலமும், கூர்மையும் பெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. உழைக்கும் வர்க்கத்தினரிடம் கொண்டுள்ள ஈடுபாடும் சமூகக் கொடுமைகள் மீதான பாய்ச்சலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுள்ள மக்களின் பிரச்சினைகளையும் எண்ணங்களையும் ஒரு பாவத்துடனும் மனிதாபிமானத்துடனும் அணுகும் இயல்பு ஆசிரியரின் நோக்கனைகளிவறுத்துகின்றன.

"சீதேவிகள்" நான்காவது கதை: இரசிக மணி கனக, செந்திநாதன் நினைவுப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்று "சுடரில்" வெளிவந்த இக்கதை, அக் காலாண்டில் சிறந்த சிறுகதையாக 'தகவம்' பரிசு பெற்றதோடு, 'கல்கி' யிலும் வெளிவந்தது.

ஐந்தாவது கதை - "குருவிச் சைகை:" வேப்பமரம் போன்று உழைக்கும் மக்களை சுரண்டிக் கொழுப்பவர்களை, குருவிச் சைகைகளுக்கு உவமித்துக் கலைத்துவதாக எழுதப்பட்டது இக்கதை.

"சீசன்கள்" - ஆறாவது கதை. மல்லிகையில் வெளிவந்த இக்கதை தமிழ் நாட்டில் 'நவீனம்' இதழிலும் மலேசியாவில் கூட்டுறவு இதழிலும் மறு பிரசுரம் செய்யப்பட்டது.

ஏழாவது "மானுடம் என்றொரு..." தமிழக விமர்சகர் டாக்டர் பெ. ச. மணி கூறுகிறார்:

கலைத்துவம் மிக்க சிறந்த சமூகச் சித்திரிப்பு இது. குறுகிய மொழி முதலான பேதங்களை மிஞ்சி மானுடம் பாடுகிறது. தமிழனுக்கு சொந்தமான வலையை 'தெரியாமலே' அறுத்து விடும் சிங்களவருக்கு எதிரான மொழித்துவேஷம் பேசும் தமிழனுக்கு எதிராக வலையை கிழித்த தமிழனே வலையை விட மனிதன் தான் பெரிசு என்கிற உயர் பண்பு கதையின் கரு. மகோன்னதமான அந்த மனிதப் பண்பை ஜெகநாதன் சிறந்த இலக்கிய மாக்கியுள்ளார்.

'காலதரிசனம்' எட்டாவது கதை: நூலின் முன்னுரையில் கலாநிதி கைலாசபதி இக்கதை பற்றிக் கூறுகிறார்: மாரிமுத்துக்கிழவர் தன்னைச் சுற்றி நிகழும் "தலைதடுமாற்றங்களை" உள் வாங்கிக் கொள்ளப் பெரும் பிரயத்தனம் செய்கிறார். இயற்கையோடியெந்து கிடந்த கடற்கரைக் கிராமம், நவீன மயமாக்கத்திற்கு உட்படுவதும், பணப்புழக்கம் அதிகரிப்பதும்; பொழுது போக்கு முறைகள் மாறிவருவதும், ஆண் - பெண் உறவு முறைகளில் சமர்நாயங்கள் வலுவிழுந்து போவதும், தற்கொலைகள் நடைபெறுவதும், தலைமுறை இடைவெளி தலை தூக்குவதும், வர்க்க முரண்பாடுகள் கூர்மை அடைந்து வெடிப்பதும் இன்றோன்ற பிற தோற்றப்பாடுகளும் மாரிமுத்துக் கிழவரை

“மாலை ஆறும் னி கொடக்கம், காலே ஆறு மணி வரை நாடெங்கிலும் ஊரடங் குச்சட்டம் அமுலில் இருக்கும். சட்டத்தை மீறுவோர் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப் படும்.....”

இலங்கை அரசின் ஆண்த் தீர்மான கட்டளை!

உச்சர்டனம் செய்வது போல், வானொலிகள் அடிக்கடி கூறுகின்றன.

இலங்கை பூராவும் இனக் கலவரம்.

இந்த மண்ணில் பிறந்தவர்கள் இந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக நிற்கின்ற ‘சிறப்பு’.....

இந்த நாட்டின் ‘நாணயக் கயிறறைப்’ பிடித்திருப்பவர்களின் ஆற்றலின் வெளிப்பாடு தான் இந்தச் சிறப்பு!

நாட்டின் நிலையைக் கட்டுப்படுத்தி அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்காக அரசு திடீரென்று ஊரடங்குச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்து விட்டது.

இரவு எட்டுமணியிருக்கும்-

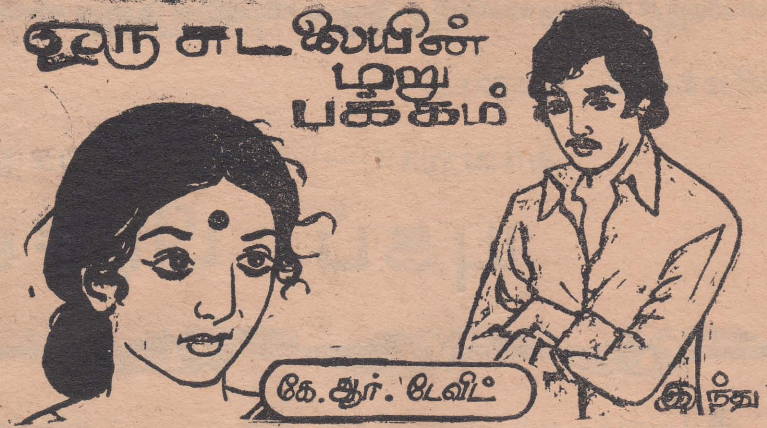
கால்களை நீட்டி, வாசல் கப்போடு சரிந்திருக்கின்றன சின்னம்மா. அவளது கண்கள் கலங்கியிருக்கின்றன: அவளது பார்வை, வீட்டின் முகட்டுவளையில் கட்டித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் அரிக்கன் லாம்பின் மந்தமான சுடரில் படிந்திருக்கின்றது.

எதையோ அவள் ஆழமாகச் சிந்திக்கின்றாள்.....

சின்னம்மாவின் மகன் குகதாஸன், அவளுக்கருகிலுள்ள திண்ணைக்குந்தில் அமர்ந்திருக்கின்றான்.

தாயின் பரிதாபமான இந்தக் காட்சி குகதாஸனுக்குப் புதியதல்ல, இலங்கையில் எந்தப் பகுதியில் இனக்கலவரம் நடந்தாலும், அதைக் கேள்விப்பட்டவுடன்..... இப்படித்தான்

ஒரு சுடலையின் மறு பக்கம்

தன்னை மறந்து சிந்திப்பாள்...

அவளையறியாமலேயே கண்களில் கண்ணீர் முட்டிவழியும்...!

குகதாஸனும், சின்னம்மாவின் தலையில் அடித்துச் சத்தியம் பண்ணிக் கொடுப்பான்.

முடிவில்.....

குகதாஸனைக் கூப்பிடுவான்.

“நமது மத்தியிலிருந்து, நமது வாக்குகளைப் பெற்றுப் போனவர்களே ஆட்சிபீடத்தில் இருக்கின்றனர், நமது மத்தியிலிருந்து வேலை தேடிப் போனவர்களே ஆட்சிபீடத்தில் இருக்கின்றனர், இவர்கள் பார்வைக்கு மலைபோல இருக்கின்றனரே தவிர, உண்மையில் இவர்கள் கற்குவியலுக்குச் சமமானவர்கள், துணிவோடு இவர்களை முட்டினால் எட்டுத்திக்கும் கலைந்து போவார்கள். மனித உரிமைகளை மறுக்கின்ற இந்தக் கூலிப்பட்டாளம், என்றோ ஒரு நாள் உணர்வுமிக்க போராளிகளின் தாக்குதலால் கலைந்து போவது நிச்சயம்”

—கே. ஆர். டேவிட்

“குகன்..... நீ என்றை ஆசையை நிறைவேற்றுவியர்... என்றை தலையில் அடிச்சுச் சத்தியம் பண்ணு.....” இப்படிக்குகதாஸனிடம் சத்தியம் கேட்பாள்.

“...அம்மா என்னைக்கோ நடந்து முடிஞ்சுபோன ஒரு விஷயத்தை இப்பிடி ஒவ்வொரு நாளும் நினைச்சு அழுகிறியே... இனி அதை மறந்து போக வேண்டியதுதானே...” குகதாஸன் தாயைச் சாந்தப்படுத்துவதற்காக இப்படி கூறுகின்றான்.

சின்னம்மாவின் உறுப்புக்கள் உணர்வை இழந்த நிலையில் குகதாஸனின் பேச்சுக்கள், சின்னம்மாவின் செவிப்பறையில் மோதி— வெறுமையாய் மறைகின்றன.

குகதாஸன்—

இவனைக் ‘குகன்’ என்று தான் அழைப்பார்கள்.

பொது நிறம், தடித்த உரோமம் அடர்ந்த உடற்கட்டு, கட்டையான தோற்றம், வயது இருபத்தைந்துக்குள் தான் இருக்கும், தனக்குச் சரியென்று பட்டதைச் செய்கின்ற இயல்பு, கூர்மையான கண்கள்... ‘பெறுமதியான’ ஒரு வாலிபன் என்று ‘நாக்குப்புரளாமல்’ கூறிவிடலாம்.

இப்பகுதி வாலிபர் இயக்கத் தலைமைப் பதவியை, இப்பகுதி மக்கள் வலிந்து இவனுக்கு வழங்கியுள்ளனர்.

“என்னம்மா..... நான்கதைக்கிறேன் நீ பேசாமல் இருக்கிறாய்...” குகன் திரும்பவும் கேட்கின்றான்.

சின்னம்மாவின் உடல் உறுப்புகளின் உணர்வுகள் இப்போதுதான் இலேசாகத் தொழிற்பட ஆரம்பிக்கின்றன.

அரிக்கன் லாம்பின் சிறு, கூடரை நோக்கியிருந்த அவள் தலையைத் தாழ்த்தி குகதாஸனைப் பார்க்கிறாள். அவனது முகத்தில் கேள்விக்குறி பிரதிபலிக்கின்றது.

“...அம்மா...இந்த உலகத்துப் பிரச்சினையை, இந்த உலகின் உணர்வோடையே தான் ஓயாசிக்க வேணும்.....ஆனால் நீ... இந்த உலகத்துப் பிரச்சினையை, இந்த உலகத்தை மறந்து யோசிக்கிறாய்....அப்பிடி யோசிக்கிறதால் எப்பவுமே முடிவு ஏற்படாது.....”

குகன்.. அண்டைக்கு என்ரை குடும்பத்துக் கேற்பட்டதை நினைக்கிற நேரமெல்லாம்... என்ரை நெஞ்சு பத்தி எரியும்... என்ரை முனையெல்லாம் கலங்கி. இந்த உலகத்தின்ரை நினைப்பே இல்லாமல் போயிரும.....”

அந்தக் குடிசை வீட்டின் செத்தையில் கட்டித் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் ஐந்து புகைப்படங்கள்.....

அந்த படங்களில் குகதாஸனின் பார்வை ஊர்ந்து வருகின்றது.....

“அம்மா...” உணர்ச்சி வசப்பட்ட குகன் தனது தலையில் அடித்துக் கத்துகின்றான்... இரவின் அமைதியைக் குத்திக் குதறி... சங்காரம் செய்கின்றது அவனது குரலின் நாதக் கூர்கள்.....

தனது குடும்பத்திற்கேற்பட்ட பரிதாப முடிவு.....

இதற்குக் காரணம்.....

‘சகோதரங்கள்’ போல் பழகிய சிங்களக் கூட்டம்!....?

இனவெறி!.....

குகனின் உடலிலுள்ள குருதியெல்லாம் உறைந்து கட்டியாகி.....

குகதாஸன் எவ்வளவோ நிதானமானவன்தான். ஆனால், சில சந்தர்ப்பங்களில் தாயோடு சேர்ந்து சாதாரண மனித இயல்புகளுக்கு அடிமையாகி விடுகின்றான்,

சில நிமிடங்களில் சரியான பாதைக்கு வந்துவிடுவான்!

குகதாஸன் அறிவுப்பாதையில் உணர்வை வழி நடத்துகின்ற மனப்பக்குவமும், பலமும் மிக்கவன்.....

சில சந்தர்ப்பங்களில் பெற்ற தாயின் கண்ணீரைக் கண்டு இப்படி ஆகிவிடுகின்றான்.

“...அம்மா...” சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு கத்தியவன், இப்போது அமைதியாக அழைக்கிறான்.

“என்ன குகன்...”

“நான் ஒண்டு சொல்லுறன் செய்யறியா”

“என்ன”

“நீ உன்ரை ஆசையை விட்டிடு...”

என்றே இதைக் கூறவேண்டும் என்று நினைத்தவன், தாயின் மனம் புண்படும் என்பதற்காக கூறாமல் இருந்தான்,

ஆனால் தாயோ தனது எண்ணத்தை விடுவதாக இல்லை, இனிமேலும் அவளது ஆசையை வளர்க்காமல் இன்றோடு அதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட வேண்டுமென்ற முடிவோடு இப்படிக் கூறுகின்றான்.

குகனின் பேச்சைக் கேட்ட சின்னம்மா கலங்கி விட்டாள்!

“என்ன குகன் சொல்லுறாய்”

“நீ உன்ரை ஆசையை விட்டிடு..!”

அப்ப இவ்வளவு காலமும் என்ரை தலையிலே அடிச்சுச் சத்தியம் பண்ணினது”

“...அது உனக்காக...”

“குகன் என்னை ஏமாத்திப் போடாதை...நான் பாடையிலே போறதுக்கு முன்னம் எனக்குள்ள ஒரே ஒரு ஆசையை நிறைவேற்றிப் போடு...” நடுங்குகின்ற இரு கைகளையும் இணைத்து...கும்பிட்டு யாசிக்கின்றான்....

அவளது கண்கள் பனித்து, முத்துப் போல் இரண்டு துளிகள் அவளது மூக்கருகால் வழிகின்றன..

மகாபாரதத்தில் குந்தி தான் பெற்ற மகனான கர்ணனிடம் யாசித்தது போல்...

மகாபாரதத்தில் ஓரீகர்ணன், நட்புக்குக் கட்டுப்பட்டான்.

இங்கு குகன்.

‘போராட்டத் தர்மத்திற்குக்’ கட்டுப்பட்டு நிற்கிறான்.

“குகன்...என்ரை ஆசையை நிறைவேற்றிப் போடு...”

சின்னம்மா திரும்பத் திரும்பக் கேட்கின்றாள்.

குகனால் பேசமுடியவில்லை.

இராமாயணத்தில், கங்கைக் கரையில் இராமன் சந்

கம்பனையும் மிஞ்சிய ஷேக்ஸ்பியர்

காமரசம் சொட்டும் காதற் கவிதைகளை கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் எவ்வளவு அனாயாசமாகப் படியுள்ளான் என்பது கம்பராமாயணம் படித்தோருக்குப் புரியும். ஷேக்ஸ்பியர் மட்டும் இதற்குச் சளைத்தவரா என்ன? அவரும் தன் படைப்புக்களில் பச்சையாக ஆபாசமாக பல இடங்களில் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய Venus and Adonis -- ல்

அடோனிஸ் என்ற இளைஞனைப்பார்த்து வீனஸ் (காதல் தெய்வம்) கூறுகிறார்: Here Come and sit where never serpent hisses, and being set I'll smother thee with kisses.

[வா, இங்கு அமர், எங்கு பாம்புகள் ஒலி எழுப்பாதோ அங்கு அமர். அமர்ந்தபின் இளைஞனே, உன்னை முத்தங்களால் திக்கு முக்காடச் செய்கிறேன்.]

அவர் எழுதிய ஆபாசத்தின் உச்சி இதோ: I'll be a park, and thou shalt be my deer. Feed where thou wilt our mountain or in dalegrize on my lips; and if those hills be dry stray ower where the pleasant fountain lie...

“இளைஞனே! நானே உனது பூங்கா. நீ எனது மான் எங்கு விருப்பமோ அங்கு மேய். மலைகள் மீது மேயலாம். பள்ளத்தாக்குகளிலும் மேயலாம். எனது இதழ்களை மேய். அந்த மலைகள் உலர்ந்து விட்டால் கீழேபோ இளைஞனே எங்கு வற்றாத இன்ப ஊற்று உண்டோ அங்குபோ...”

தித்த குகனின் நேர்மையைப் போல்...

சின்னம்மாவின் பேச்சோடு அந்தக் குடிசையில் துயர் கலந்த ஒரு அமைதி படர்கின்றது.

சின்னம்மாவின் ஆசை...?

...ஒரு சிங்களக் குடும்பத்திலுள்ள வேளையரும் கொண்டு தீயிலிட்டு... அவைகள் வெந்து வெடிப்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இதுதான் சின்னம்மாவின் ஆசை!

துரியோதனன் சபையில் தனக்கு உரிந்த துச்சாதனன்

இரந்தத்தை தனது கூந்தலில் தடவிய பின்பே, தனது கூந்தலை அள்ளி முடிப்பேனென்று திரௌபதை சபதம் செய்தது போல்...

சின்னம்மாவும் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பே இந்தச் சபதத்தைச் செய்திருந்தார்.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு...

இக்கிராமத்திலிருந்துபத்து மைல்களுக்கப்பாலுள்ள 'புடவைக் கட்டு' கிராமத்தில் சின்னம்மா குடும்பத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

சின்னம்மா, சின்னம்மாவின் தகப்பன் முத்தையாவுக்குக் கூட இப்புடவைக்கட்டுக் கிராமம் தான் பிறப்பிடம்.

சின்னம்மாவின் கணவன் கிட்டினன் கோபாலபுரக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன்.

சின்னம்மாவுக்கு நான்கு பிள்ளைகள் மூத்தவன் குக்தாஸன், அடுத்த மூன்றும் பெட்டைக் குஞ்சுகள்.

சின்னம்மா இயல்பில் மிகப் பயந்தவள், குஞ்சை மிதிக்கின்ற தாய்க்கோழியின் 'நோவற்ற' அந்த மிதிப்பைக்கண்டு கூட மனம் தாங்க மாட்டாதவள்...

அப்படிப்பட்டவளின் மென்மையான இதயத்தில்... பழுக்கக் காய்ச்சிய எழுதுகோலால் ஒரு துயர காவியம் வரையப்பட்டிருக்கின்றது!...

அந்தச் சம்பவத்தை பத்திரிகையில் செய்தி வடிவில் பார்த்தவர்களாலேயே மறந்து விட முடியாது.

அந்தச் சம்பவம்

அந்த நாள்—

இலங்கை யூராவும் இனக் கலவரம்.

நாடெங்கிலும் ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது.

குக்தாஸன், தகப்பனரின் கிராமமான கோபாலபுரத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே சென்றவன், திரும்ப முடியாமல் நின்றவிட்டான். ஏனையோர் அனைவரும் இருந்தனர்.

மழையில்லாமல் வயலில் பயிர்கள் கருகிச் சாவதைப் பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். மண் பார்த்த மக்கள் வேறு எதைப் பற்றிப் பேசுவார்கள்....

அரசியல் 'காண்டத்தில்' தேர்தல் 'படலம்' வந்தால்

மட்டும், புரிந்தோ, புரியாமலோ, ஏதோ, சில அரசியல் கருத்துக்களை உச்சரிப்பார்கள்... அதைவிட அரசியலைப் பற்றி அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது.

மண்...

மண்ணில் விளைகின்ற பயிர்...

பயிருக்கான மழை...

ஒரு சாண் வயிற்றோடு ஆயுள் முழுவதும் போராடுகின்றவர்களின் பட்டியலில் இவர்களும் அங்கத்தினர்கள்.

இரவு பன்னிரண்டு மணி இருக்கும்.

பயங்கர உறுமலோடு மிகப் பேரிய வாகன மொன்று, அவர்கள் வீட்டுப் படலையில் வந்து நின்றது...

சகலரும் விழித்துக்கொண்டனர்.

வயலுக்குத் தேவையான பசளைக்கு காசு கட்டியிருந்தனர்' பசளைதான் வந்திருக்கிறது என்று சகலரும் நம்பினர்.

“கிட்டிணன்...” யாரோ ஒருவனின் குரல், அந்தக் குரலுக்குரியவரைச் சின்னம்மா இனங்கண்டு கொண்டாள்.

“உதார் பியசேனுவே...” சின்னம்மா கேட்டாள்.

பியசேனா இந்தக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். சின்னம்மா குடும்பத்தோடு சகோதரம் போல் பழகியவன்.

சின்னம்மாவின் தகப்பன் முத்தையா அரிக்கன் லாம்பைத் தீண்டிக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு படலையை நோக்கி வந்தான்.

அவனைப் பின்தொடர்ந்து, சின்னம்மாவின் புருஷன் கிட்டிணனும், கிட்டிணனைப் பின்தொடர்ந்து மூன்று பிள்ளைகளும் வந்தனர்.

அரிக்கன் லாம்பின் பார்த்த அந்தக் கூலிகளின் வெளிச்சத்தில் வந்தவர்களை மார்புகளை நோக்கின... நன்கு தெரிகின்றது—

பண்டா...
பியசேனா...
ருபசிங்கா...
மகிந்தபாலா...

இயமன் கூட இனகெற்றி கொண்டவனே என்னவோ, அவன் கூட தன் 'பாசக் கயிற்றை' அவர்களிடம் கொடுத்து விட்டான்!

இவர்களோடு 'காக்கி' கோர்வை வெடிகள் உடுப்புப் போட்ட பலர்..... வெடிப்பதைப்போல் துப்பாக்கிகள் வெடித்தன!

இப்போது—

மண் புழுக்களின் மார்புகள் இனவெறியின் துப்பாக்கிகள்

உலக சனத்தொகையில் இளவயதினரே அதிகம்

கடந்த 25 வருடகாலத்திலே (1975 ம் ஆண்டு வரை) உலக மக்களின் எண்ணிக்கை 250 கோடியிலிருந்து 400 கோடிவரை உயர்ந்திருக்கின்றது. மேலும் உலகின் மக்கள் எண்ணிக்கை 2000 ஆண்டிலேயே 620 கோடியாக உயரலாம் என எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. மக்கள் எண்ணிக்கையை கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வரும் சர்வதேச ஸ்தாபனங்கள் அண்மையில் வெளியிட்டபுள்ளி விவரங்களின் படி உலக மக்களில் 36 சதவீதம் 15 வயதுக்குட்பட்டவர்களேயாவர். எண்ணிக்கையின் 15 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் 150 கோடிக்கும் அதிகமானவர்கள் இவர்களாலேயே அரசாங்கத்துக்கு செலவுகள் அதிகம்.

— ஜெயா அலெக்சாண்டர், யாழ்நகர்.

சின்னம்மாவின் மனதில் ஏதோ வெருசந்தேக மொட்டு இலேசாகக் கட்டவிழ்கின்றது. அவள் வீட்டு முற்றத்திலேயே நிற்கின்றாள்.

“அவன்தான் கிட்டிணன்” பியசேனா கிட்டிணனை இனம் காட்டுகின்றாள்.

‘காக்கிச்’ சட்டைகள் சிங்களத்தில் ஏதோ பேசுகின்றனர்... கிட்டிணன் அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முன்னால்...

பூமியை நோக்கியிருந்த துப்பாக்கி முனைகள் மண

கிக் குண்டுகளால் சல்லடையாக... மண்ணில் சரிந்தனர்...

சின்னம்மா திடுக்கிட்டாள்... பின்புறமாக ஓடினாள்... வயல் வெளியையும் கடந்து... காட்டுக்குள் வந்து விட்டாள்.

ஒரு மரத்தடியில் நின்று அவள், அந்தக் களைப்பிலும் தான் வந்த திசையை ஆவலோடு பார்க்கின்றாள்...

தனது குடும்பத்தவர்களும் தன்னைப் போல் ஓடிவந்து இருப்பார்களென்ற எண்ணம்

அவர்களது உடலை விட்டு உயிர் ஓடிப் போயிருக்கும் என்று அவளால் எண்ணமுடியவில்லை.

சில நிமிடங்கள் வரை எட்டி, எட்டிப் பார்த்தாள் ஏமாற்றந்தான்...

தகப்பன்..... புருஷன்..... பிள்ளைகள்..... உதிரத்தை அடிநாதமாகக் கொண்ட உறவுகள்... தலைசுற்றி... நினைவிழந்து... அவள் விழுந்துவிட்டாள்...!

கிட்டத்தட்ட ஒரு மணி நேரத்தின் பின் அவள் கண் திறந்தாள்...

திரும்பவும் வீட்டெண்ணம்—

எழுந்து வீட்டை நோக்கி நடந்தாள், அவளால் நடக்கவும் முடியவில்லை.

நடந்து கொண்டே தனது வீட்டுத் திசையை நோக்கி ளுள்...

வீடு எரிந்து கொண்டிருப்பது நன்றாகத் தெரிகின்றது... நடக்க முடியாமல் நடந்த அவள், திரும்பவும் ஓடத் தொடங்கினாள்... வீட்டில்...

எரிகின்ற வீட்டிற்குள்...

தகப்பன்..... புருஷன்..... பிள்ளைகள் மூன்று..... இவர்களோடு நாய்... கோழிகள்... சகலதும் எரிந்து கொண்டிருந்தன!...

அவளால் என்ன செய்ய முடியும்...? திரும்பவும் ஓடத் தொடங்கினாள்... அங்கிருந்து புருஷனின் கிராமமான கோபாலபுரம் பத்துமைல்... ஓடுவாள், மூச்சுவாங்கி ஓட முடியாத போது நடப்பாள், இப்படியே ஓட்டமும் நடையுமாக... விடிய ஏழு மணியளவில் கோபாலபுரத்திற்கு வந்து குகதாஸனை சந்தித்தாள்.

குகதாஸன் சட்டத்தைக் காப்போரின் உதவியுடன் அங்கு சென்றான்...

...நெருப்புத் தணலில் வேகி, வெந்து வெடித்த மரவள்ளிக்கிழங்குகள் போல..... அந்த மனித உடல்கள் வெந்து வெடித்து... குடலும் சதையுமாய்க்கிடந்தன!...?

‘குளுக்கோஸ்’ ஏற்றுப் பட்ட நோயாளி கண்விழிப்பது போல், சட்டம் கண் விழித்தது...

பிறகென்ன... விசாரணை, விளக்கம்...?

சட்டமென்ற இருட்டறைக்குள் ‘காக்கிச் சட்டைகளின்’ வழமையான ‘கண்பொத்தி’ விளையாட்டு நடந்தது!..?

சின்னம்மா தான் கண்டவைகளைக் கூறினாள்... முடிவு!...

கொலைகாரரைப் பற்றிய எந்தத் தகவலும் கிடைக்கவில்லை..... புலன் விசாரணை நடைபெறும்... என்ற முடிவை மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வெள்ளைத்தாளில் எழுதி முடித்தனர்.

பார்க்கவே முடியாத அந்தப் பிணங்களுக்கு இன்னொரு சடுகாடு தேவையில்லை என்ற முடிவில் அதே இடத்தில் கட்டைகளை அடுக்கி பிணங்களையும் அடுக்கி... குகன் தீ மூட்டினான்!

ஒரு குடிநிலம், சடுகாடாகியது!

அன்று, அந்தக் கிராமத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட சின்னம்மாவும், குகதாஸனும் திரும்பவும் வரவேயில்லை!

இரண்டு வருடங்கள் முடிந்து விட்டன—

சின்னம்மாவின் ஆசை...

... நம்மை வஞ்சித்த ஒரு சிங்களக் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரையும் கொண்டு..... வீட்டுக்குத் தீ மூட்டி அந்தப் பிணங்களை அந்தத் தீயிலிட்டு... அவைகள் வெந்து வெடிப்பதைப் பார்க்க வேண்டும்... அதுவும், அடுப்புக்குள் மரவள்ளிக்கிழங்கைப் புரட்டிப் புரட்டிச்

சடுவதைப் போல் தானே அந்தப் பிணங்களைப் புரட்டிப் புரட்டிச் சூட வேண்டும்...

... இதுவரை தனது தலையில் அடித்துச் சத்தியம் செய்த... குகன் இன்று மறுத்து விட்டான்.

“சகோதரம் மாதிரிப் பழகிப் போட்டுத்தானே இந்தச் சிங்களவர் எங்கடை குடும்பத்தை எரிச்சவங்கள்... இவங்களைக் கண்ட கண்ட இடங்களிலே வெட்டி விழுத்தினாலும் பாவமில்லையடா...” சின்னம்மாவின் வார்த்தைகள் துயரத்தில் மூழ்கி வருகின்றன.

“...அம்மா உனக்கிருக்கிற பாசத் துடிப்பு எனக்கில்லாமல்லை... எனக்குள்ளேயே நான் அழுது கொண்டிருக்கிறேன்..... உன்னைப் போல பழிவாங்க வேணுமெண்ட எண்ணம் எனக்கு மிருக்கு..... அதைச் செய்ய முடியாமலுமில்லை..... ஆனால்..... அது பிழையான முடிவு.....” கண்ணுக்குள் முள்ளெடுக்கின்ற ஒரு டாக்டரின் அவதானத்தோடு குகதாஸன் கூறுகிறான்.

“அதிலே என்னடா பிழையிருக்கு..... நீதி நியாயம் இல்லாத வங்களிட்டை... நீதி நியாயம் இல்லாமல் தானடா நடந்து கொள்ள வேணும்...” சின்னம்மாவின் இதயத்தில் ஜீரணிக்க முடியாத துயரச் சமை!

“...அம்மா..... இது தனீப் பிரச்சனையில்லை.... இந்த நாட்டுப் பிரச்சனை...”

“...எனக்கு உந்த விளக்கமெல்லாம் தேவையில்லை.... என்னை ஆசையை நீ நிறைவேற்றப் போறியா இல்லையா...” சின்னம்மா திரும்பவும் பிரச்சினையின் மையத்துக்கு வருகின்றாள்.

“.....அம்மா..... உன்னை ஆசை நியாயமற்றதாக இருக்கும் போது..... நான் அதை எப்பிடி நிறைவேற்றிறது...” ஒருபுறம் தாய்ப்பாசம், மறுபக்கம் அரசியல் நீதி... இருதலைக்

கொள்ளி ஏறும்பு போல் அவ திப்படுகின்றான் குகதாலன்.

“அப்பிடி என்ன அநியாயத்தையடா கண்டிட்டாய்...”

“.....எய்தவன் இருக்க அம்பை நோகலாமா...”

“..... நீ சொல்லுறதை விளக்கமாய்ச் சொல்லு...”

“இதுக்கெல்லாம் காரணம் இந்த நாட்டின் ‘நாணயக் கயிற்றைப் பிடித்திருக்கிறார்களே’ அவர்கள் தான்!... பொக்கிசங்களிலிருந்து... ‘புத்தகங்கள்’ வரை அழிப்பித்ததும் இந்தச் சூத்திரதாரிகள் தான். வண்டிலை இழுக்கின்ற எங்களைப் போன்ற ‘மாடுகள்’ எங்கள் எதிரிகளல்ல.. வண்டின் ஆசனப்பலகையில் அமர்ந்து நாணயக்கயிற்றைப்

பிடிப்பவர்கள் தான் எங்கள் எதிரிகள்...” குகதாலன் மிகவும் விரிவாகவும், சுருக்கமாகவும் கூறுகின்றான்.

சின்னம்மா, குகதாலனின் பேச்சைப் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்..... அவள் மௌனமாக இருக்கின்றாள்.

“அம்மா..... உன்ரை ஆசைப்படி, நான் ஒரு சிங்களக் குடும்பத்தை அழிப்பதாக வைத்துக்கொள்..... எங்கடை குடும்பத்திலே தற்செயலாக நீ தப்பியதைப் போல், அக்குடும்பத்திலேயும் ஒரு தாய் தப்பி விட்டால்..... உனக்கும், அந்தத் தாய்க்கும் வித்தியாசம் இருக்குமா...”

சின்னம்மா தலையை நிமிர்த்தி குகனைப் பார்க்கின்றாள்... அவளது கண்கள் அகல விரிந்து..... இலேசாகப் பனிக்

கின்றது... மனித உணர்வின் வெளிப்பாடு!

“குகன்...நீ சொன்னதை... என்னுடைய மொருக்காச் சொல்லு.....” சின்னம்மா ஆவலோடு சேட்கின்றாள்.

“...நாம் வெல்லவேண்டியது... நாணயக் கயிற்றைப் பிடித்திருப்பவர்களை.....”

சின்னம்மாவின் முகத்தில் பழிவாங்கும் உணர்வு சிறுகச் சிறுக மறைகின்றது.....

ஆனால்

குடிநிலம் சுடுகாடாக்கப் பட்ட அந்தச் சம்பவத்தை அவளால் ஜீரணிக்கமுடியுமா?..

அவள் அழுகின்றாள்.

(யாவும் கற்பனை)

(10 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

ஆட்டி உலுப்புகின்றன. கிழவனார் வாழ்ந்த புற உலகில் மட்டும் யாற்றங்கள் நிதழ்ந்து விடவில்லை. அக உலகிலும் நுண்ணியலான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து விட்டமையை ஆசிரியர் உணர்த்தும் முறைபாராட்டத் தக்கதாகும்.

ஒன்பதாவது கதை - ‘ஆண்டாண்டு தோறும்...’ கதைபற்றி செல்வி கலாநிதி சேதுகாவலர் விமர்சிக்கும் போது: சிதனப் பிரச்சினை மீது புதிய அணுகு முறையும், கண்ணோட்டமும் கொண்ட இக்கதை பெண்களின் உள்ளத்துணர்வுகளை மிக நுட்பமாக சித்திரிக்கிறது என்றார்.

“உடைவுகள்” - பத்தாவது கதை. நீர்ப் பாசன திணைக்கள தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றதோடு, தனிப் பிரசுரமாகவும் வெளிவந்தது. மிக நீளமான இக்கதை விமர்சகர்களின்பாராட்டைப் பெற்றது.

பதினொராவது கதை “குருட்டுப் பார்வைகள்.” சமூகத்தின் போலித் தனங்களை நிர்வாணப் படுத்தும் ஒரு சிறந்த சித்திரம்.

“உழைப்பவர்க்கே.....” பன்னிரெண்டாவது கதை: தாமரையில் வெளிவந்த இக்கதை நோர்லூட் இலக்கிய வட்டத்தில் முதற்பரிசு பெற்றது. இக்கதையில் வரும் ‘திவான்’ என்கிற பாத்திரப் படைப்பு நடுவர் குழுவில் ஒரு வராய் இருந்த ‘தகவம்’ தலைவரினால் சிறப்பாகப் பாராட்டப் பட்டது.

“மச்சான்” அடுத்தகதை. கிராமிய மணம் கமழ் கலைத்துவமாக படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தலைப்புக் கதையான யுகப்பிரசவம்” — அடுத்தகதை, இது பாரதி பாடிய யுகமாற்றத்திற்கு இலக்கிய வடிவம் கொடுக்கிறது. நூலுக்கே மகுடமாக அமைந்த நீண்ட கதையிது.

“தந்திகள் தபாலில் செல்கின்றன.” பதினைந்தாவது கதை. தபால்காரன் ஒருவனின் மென்மையான மன உணர்வுகளை அரையாசமாகச் சித்திரிக்கிறது.

அடுத்துவரும் “ஒரு மெழுகுவர்த்தி உருகிறது.” ஜெகநாதனின் ஆரம்பகாலக் கதை. அவரது ஆற்றல் முனையிலேயே தெற்றெனத் தெரிகிறது.

பதினேழாவது கதை தாமரையில் வெளிவந்த “விடியும்...” உழைக்கும் வர்க்கத்தின் விடிவு பற்றி நிச்சயம் கூறுகிறது. “கணையாழி” யில் வெளிவந்த “கானல் மீன்கள்” கதையில் பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறியபடி ஆசிரியரின் கலைத்திறமை கண்டறிகிறோம்.

“இடைவெளிகள்” கடைசிக் கதை ‘சுடரில்’ வெளிவந்தது. யுகப்பிரசவம் வெளியீட்டு விழாவில் கவிஞர் முருகையனல் பாராட்டுப் பெற்றது. காவலூர் - எஸ். ஜெகநாதனின் அடுத்த தடுத்த சிறுகதைத் தொகுப்புகள் அவரின் சாதனைச் சுவடுகளை இன்னும் ஆழமாகவும், அகலமாகவும் பதிக்கும் என நம்பலாம்.

— தாவையூர் காண்டிபன், —

காவியமானவள்

குறுங்காவியம்

அனகை - ஆம் - இராசேந்திரம்

மட்டாத வீணை; எழில்
தீட்டாத கோலும்
காட்டாறு கொண்டு செலும்
கோடிமழை நீரும்
வாட்டிவிடும் பாலேநிலம்
வளரும் நிலவொளியும்
பாட்டாக மாட்டாவே
பாவை நீ அறிக.

பசிங்குங்காற் புசியாத
பத்தினியர் யார்? யார்?
நசிந்துடலம் நாளும் நீ
நவிந்திடலும் ஏன்? ஏன்?
கசிவின்றிக் கல்லெனவே
கருணை மனம் இன்றி
விசித்திரமாய் நீயிருத்தல்
வீண்மகளே கேட்பாய்.

“ஆம்” என்று ஒரு வார்த்தை
சொல்லிவிடு வாயேல்
தீம் என்று பெருவாழ்வு
நானாவரும் முன்னே
வேம்பென்ன நீயிருத்தல்
தீய்க்குதடி நெஞ்சை
ஆம் செயலை ஏற்றிடுக”
அன்னைவள் சொன்னாள்.

“நானிருத்தல் உங்களுக்கு
பாரமென்றிற் சொல்வீர்
போனவிடம் காணுமற்
போந்துவிடுகின்றேன்”
ஈனமொழி பேசி அவள்
ஈன்றவள் சொல்தட்டி
தான்போகும் பாதையதே
தத்துவமாய் நின்றுள்.

(வேறு)

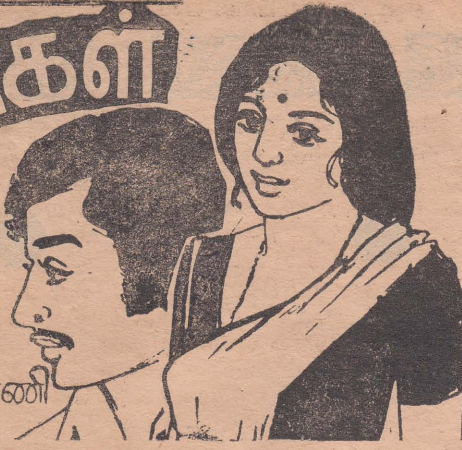
அங்கு கொழும்பில் அரச அலுவலில்
தங்கி இருந்த மாதவன் தனக்கு
ஆண்டுகள் ஐந்தில் வந்த மணங்கள்
ஈண்டு வழத்திட ஒன்றை பத்தா?
“ஏழ் ஏழ் பிறப்பும் எப்படி உழைத்தும்
காண்டிடாச் செல்வம் காலடி குவிப்பம்”
செய்திடு மணமென நெருக்கினள் தாயோ.
“இப்போ மணத்திற் கென்ன அவசரம்

தட்டிக் கழித்துத் தடைபல சொல்லிக்
கெட்டித் தனமாய் நகர்த்தினன் நானே.
தாயோ ஒருநாள் கொழும்பே வந்து
பேயாய் நின்று செப்பினள் ஈது.

“மகனே நினக்கு மனமது கேட்டு
அகமது வந்தோர் நூறினும் மேலுறும்
நீயோ அவற்றை நினைத்துமே பார்த்திடா (து)
தூக்கி எறிந்தாய், தூசென மதித்தே.
இனியும் பொறுத்திட வயதோ இல்லை
தனிநாயகம் மகள் தாரணி தன்னை
மணந்திட முடிபுசொல்; மறுத்திடா தொழிக.
நல்ல சீதனம் நளிர்மயில் போல் எழில்
இல்லை இதுபோல் இனிமேல் வேறிடம்”
அடுக்கி உரைத்த அன்னையின் மொழிகள்
கடுக்கும் விடமாய் நெஞ்சிடைப் பாய
“அம்மா” என்று அழைத்தவன் பேசா
தும்மென் றிருந்தான் பேயறைந்தாற் போல்.
“கூச்சப்படாதே கூறிடு மகனே
காய்ந்திடமாட்டன்” கழறினள் அன்னை,
“சீதனம் வாழ்வில் முக்கியம் அல்ல”
நெஞ்சிலே மோதிய நெடுங்கதை ஒலித்து
அஞ்சியே அவனும் உரைத்தனன் வேறு.
“சீதனம் வேண்டாச் சிறப்புடை யாயேல்
நீதியே அந்த நிறைகுணம் வாழ்க
ஆயினும் இனியும் திருமணம் தன்னை
தாமதம் செய்ய ஒருப்படேன் உண்மை
காதலில் யாரையேன் கவர்ந்துளாய் என்னில்
ஓதிடு செய்குவம் உடன் மணம்” என்றாள்.
மெல்லவும் முடியா விழுங்கவும் முடியா
வல்வினை குழ்ந்து வாடினன் அவனே. [வளரும்]

பல்வகைகள்

அருண்
வினாக்கள்

நீதிபதி தண்டனையை வழங்கி விட்டார். ராமநாதனைக் கொல்ல முயன்றதுக்காக சுரேனுக்கு இருபது வருடக் கடுங்காவல் தண்டனை.

அவன் திகைத்து நிமிரும் முன் "என்ட ராசா" என்ற பரமசிவத்தின் ஓலமும் மயங்கி விழுந்து விட்ட பொன்னம்மாளும்.....

சுரேனின் கண்களில் நீர் பெருகியது. இப்படி எத்தனை நாட்கள் கடந்து போனவைகளை எண்ணி எண்ணிக் காலம் கழிக்கப் போகின்றேன்! ஊரில் அம்மா அப்பு சகோதரங்கள் என்ன பாடு படுகின்றார்களோ இருந்த முதலையும் அழித்து விட்டேனே.. கொலைகாரனின் தகப்பன் என்று ஊரார்கள் கேலி பேசுவதைப் பொறுக்க முடியாமல் அப்பு வீட்டிலேயே அடைந்து கிடக்க மற்றவர்கள் சாப்பிடாமல் பட்டினியாகவே இருந்து விடுவார்களோ?

தன் எதிரே இருந்த சோற்றுத் தட்டை வெறித்துப் பார்த்தான். நான்கு நாட்கள் தானாக தனக்களித்த பட்டினியை எண் சாண் வயிறு தன் கோரப்பசியால் வென்றுவிட... சோற்றினுள் கைவைத்தவன் அந்த உண்ண முடியாமல்.....

ஊரில் பூவரசு மரத்தின் கீழ் இருந்து அம்மா சோற்றைக் குழைத்து உருளையாக்கித் தரவில் வெளியில் வட்டியாக இருந்து சாப்பிட்டதை... விடி

யற்காலையில் அரைவட்டமாகத் திண்ணைகளை சாணியினால் மெழுகும் அம்மாவைப் படித்துக் கொண்டே பார்த்து ரசித்ததை... மரவள்ளிக் கிழங்கும்... முளைக்கிரையும் கடகத்தில் நிறைய சுமக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு நடந்து வரும் அப்புவைப் பார்த்து மனம் உருகியதை... கடவுளே கஷ்டமானாலும் எவ்வளவு இனிமையான நாட்கள் அவை. என் குடும்பத்தை உயர்த்த நான் பாடுபட்டது உனக்குக் கூடப் பொறுக்கவில்லையோ... நீ கூட அநீதிகளைக் கண்டு அதன் பக்கம் சாய்ந்து விட்டாயோ.....

* * * * *

"அம்மா அப்பு எங்கையணை இவ்வளவு வெள்ளைப் போட்டார்?"

"தோட்டத்துக்கு இறைக்கத்தான் ராசா பங்குக் கிணறல்லே கந்தையா வரக்கு முன்னம் இறைக்க வெள்ளைவே போயிட்டார்"

"என்னம்மா.. இந்த விடியற்காலைப் பனிக்குள்ள அப்பு வை அனுப்பிப் போட்டீங்கா? உடம்புக்கு ஏதும் வந்திட்டால் பொறுங்கோ நான் போய் இறைத்துப் போட்டு வாறன்"

பொன்னம்மாள் தடுக்கத் தடுக்க விடியற்காலை படிக்க எழும்பியவன். புத்தகத்தையும் முடிவைத்து விட்டுத் தோட்டத்துக்கு ஓடினான்!

"அப்பு விடனை நான் இறைக்கிறன்"

"வேண்டாம் ராசா இந்தக் கஷ்டமான நிலைமைகள் என்னோட துலைய வேண்டும் என்றுதான் உன்னைக் கஷ்டப்பட்டுப் படிப்பிக்கிறம். நீ படிச்சு உத்தியோகமாகிட்டியெண்டால் அவ்வளவும் போதும்"

"அதுக்காக அப்பு... நீங்கள் இப்பிடிக்கஷ்டப்பட நான் ஆம்பிளை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறதே..... விடுங்கோ அப்பு"

அவன் துலாக்கயிறைப் பறிக்க... அவர் தடுக்க...

"வீணாகப் பிடிவாதம் பிடிக்காதே. நீ என்னோடு நிண்டு இறைக்கிறதை விட வீட்டில இருந்து படிக்கிறதே தான் எனக்குச் சந்தியாஷத்தைத்தரும். அதுக்கும் திஞ்சிக் கவலைப் படுத்துகிறதெண்டால் நிண்டு இறை"

அவனால் அந்தப் பாசத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. பனியில் நடுநடுங்கிக் கொண்டே தண்ணி அள்ளும் அப்புவை அணைத்து ஆறுதல் படுத்த வேண்டும் போல... அவருடைய பாசம் அவனை எவ்வளவு கஷ்டப் படுத்துகிறது என்பதை வார்த்தைகளில் கொட்ட வேண்டும் போல் மனதில் ஓர் துடிப்பு. எதுவுமே பேச முடியாமல் மகன் தந்தை என்ற மரியாதை மனதைக் கட்டிப்போடத் திரும்பி நடந்தான்.

"மைச்சான் சுரேன்..... எங்கையடா இந்தப் பக்கம்?"

தன் அருகே படபடவென முச்சு விடும் மோட்டை சைக்கிளில் இருந்த படியே கேட்கும் தியாகுவை அவன் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தான்

"தியாகு எப்பவடா 'ரியாட்டில' (Riyad) இருந்து வந்தனீ?"

"லாஸ்ட் ப்ரைடே ஸிஸ்டருக்கு வெடிங் அதோட யங்கர் ஸிஸ்டருக்கும் வீட்டுக்கு ஒரு அத்தியாரம் போட்டுட்டுப் போக வந்தான்.

“இவ்வளவு நாளும் உன்னைக் காணலை”

“எப்படி வாறது..சரியானவெய்யில்”

“என்னடா கொழுத்துற வெய்யில்ல வேலை செய்து போட்டு வந்து இதை வெய்யில் எண்ணுறாய்?”

“அங்கை தானே மைச்சான்... எங்கடை ஆட்கள் பிழை விடுகிறது வெய்யில் என்னாலும் அதைக் குறைக்க யார் கொண்டிஷன் (Air-condition) ப்பான் (Fan) வசதி இருக்கே சரி..சரி அதை விடு... உன்னுடைய டிராக்டர்கள் எப்படி அக்காவுக்கு கல்யாணம் நடந்திட்டுதோ?”

“இல்லைத் தியாகு வசதியாக ஒன்றும் வரேல்லை அக்காவுக்கும் வயசு முப்பத்தி மூன்று ஆகுது.

“பிள்ளையார்ட்ட கல்யாணம் மாதிரி எண்டு சொல்லன் நீ இப்பிடிப் புத்தகங்களைக் கட்டிப் பிடிச்சுக்கொண்டு மாரடிச்சியெண்டால் அக்காவுக்கு மட்டும் என்ன தங்கச்சிக்கும் நடந்த மாதிரித்தான் சரிசரி நான் வாறன்”

எங்களை விடக் கஷ்டப்பட்ட தியாகு இப்ப என்ன மாதிரி நையாண்டி பண்ணி விட்டுப் போறான்...அவ்வளவு தூரம் அவனைப் பேசவைப்பது எல்லாம் அவன் சம்பாதித்த பணம் தானே.....

தியாகுவை சந்தித்த நாளில் இருந்து.....அவன் “மிடில் ஈஸ்ட்” உழைப்பைக் கூறியதில் இருந்து அவனால் நிம்மதியாகப் படுக்க முடியவில்லை.

ஏ. லெவல் எக்ஸ்ஸாமும் முடிந்து விட்டன.

“அம்மா நானும் எங்கையேன் மிடில் ஈஸ்ட் பக்கம் போக வலாம் எண்டு நினைக்கிறன்..... எக்ஸ்ஸாம் பாஸ் பண்ணினாலும்.....டாக்குத்தருக்குப் படிக்கக் கூப்பிடுவினம் எண்டு எனக்கு நம்பிக்கையிலலை”

“ஏன் ராசா பாஸ் பண்ணினால் கட்டாயம் கூப்பிடத் தானே வேணும்”

“அப்படியில்லை அம்மா..... அதுக்குள்ளேயும் பிறகு தரப் படுத்துதல். இந்த மாவட்டத்தின் கீழ் எண்டு கன சட்ட திட்டங்களுக்கு அமையப் பல பேரைத் தட்டிப் போடுவினம். இண்டைக்கு எத்தனை இளைஞர்கள் நல்ல ரிசல்ட் எடுத்தும் வீட்டில் வேலையில்லாமல் இருக்கினம் தெரியுமே! சும்மா பட்ட தாரிப் படிப்புப் படிச்சுட்டு வெளியில் வந்து கிளார்க் வேலை பார்த்திறதை விட இப்பவே அந்த வேலையைத் தேடுறது புத்தியெண்டு நினைக்கிறேன்”

“அப்ப.....நாங்கள் படிப்பிச்சதெல்லாம் வீணே ராசா”

“ஏன் அப்படி நினைக்கிறும் நான் படிச்சிட்டு உழைக்கிற காசு எங்களுடைய குடும்பத்துக்குக் காணாமே தவிர்..... என்னுடைய சகோதரங்களை விலக்கக் காணாது. உந்தந்த தியாகுவைப் பார் ஜி. வி. ஈ. உம் பாஸ் பண்ணாதவன் “ரியாட்” டிற்குப் போய் இரண்டு வருஷம் முடியேல்ல. மண்விட்டை, கல்விடாக்கி..... தமக்கையையும் விலத்தி..... தங்கைச்சிக்கும் வீடு கட்டப் போறான்.....நானும் அப்படிப் போய் உழைச்சன் எண்டால் அக்காவையும் வீடு கட்டிக்கரை சேர்த்துப் போடுவன்”

அவன் கூறி முடிக்கவில்லை. தைத்துக்கொண்டிருந்த சரீதரின் கால்கள் சட்டென ஓய்வு பெற்றன.

“வாழ்க்கையே இல்லை யென்று மரத்துவிட்ட மனதில் கூட ஓர் நம்பிக்கையா? இவ்வளவு காலமும் எனக்குச் சோடியாக இருந்த தியாகுவினட தமக்கை அண்டைக்கு எப்படி ரேட்டில் கண்டுட்டும் காணாதவன் மாதிரி முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு போனான். மாப்பிள்ளை கிடைச்சிட்டுதெண்ட கொழுப்பு”

“அம்மா..... அம்மா..... ஒம் எண்டு சொல்லணை..... அப்பதான் நானும் மற்றவையள் மாதிரி வெளிநாட்டு உடுப்புப் போடலாம்”

மெளனத்தில் உறைந்து விட்ட அனைவரையும் சுவேதாவின் குரல்தான் நிறை உலகிற்கு இழுந்து வந்தது. இவ்வளவு நேரமும் வாய் திறவாமல் இருந்த அப்பு இப்பொழுது தான் பேசத் தொடங்கினார். “ராசா..... நீ போட்டு வந்தால் கஷ்டம் விடியும் எண்டது உண்மைதான். ஆனால் உன்னை அனுப்புற அளவுக்கு இப்ப காசில்லையே..... அக்காவுக்கு எண்டு வைச்சிருக்கிற ஐயாயிரமும், வெங்காயம் நட வைச்சிருக்கிற நாலாயிரமும் தான் திடக்கு. அதை எடுத்துத் தந்திட்டு தற்சமயம் ஏதும் அலுவல் வந்தால்”

‘மூட்டை முடிச்சுகள்’ யாருடையவை?

இந்திய சுதந்திர போராட்ட காலத்தில், ஒரு சமயம் பிபின் சந்திரபால் பொதுக்கூட்டமொன்றில் பிரிட்டிசார் இந்தியாவை விட்டு மூட்டை முடிச்சுகளோடு வெளியேறிவிட வேண்டும் என்று காரசாரமாக பேசினார். அப்போது இடையில் குறுக்கிட்ட மெளலானா முகம்மதலி “என்ன? இவ்விதம் கூறுகிறீர்கள், அவர்களுக்கு மூட்டை முடிச்சுகளேது? அவர்கள் வைத்திருக்கும் மூட்டை முடிச்சுகள் கூட நம்முடையதல்லவா? என்னுடைய பார்க்கலாம்.

— ச. ஐயாத்துரை

“அப்பு இவ்வளவு நாளும் இருந்திட்டன் இன்னும் ஒரு வருஷம் இருக்கிறது கஷ்டமே.. பேசாமல் அந்தக் காசையும் சேர்த்துக் குடுங்கோ” “பத் தூட்டி...என்னுடைய காப்பையும் அடைவு வைச்சு அண்ணையிட்டைக் குடுங்கோ”

எல்லோரும் ஒத்து முடிவேடுத்த பின் சுரேன் படபட வென்று காரியங்களில் இறங்கினான். கொழும்பில் உள்ள ஏஜன்ஸியிடம் அப்ளிகேஷனைக் குடுத்து டிக்கட்டுக்கு எண்ணயிரம் கட்டி மெடிகல் செக்கப் என்று அவர்கள் சொன்ன டொக்டரிடம் போய் காசு கொடுத்து விட்டு ஊருக்குத் திரும்பும் பொழுது தான் மனதில் தான் எத்தனை எத்தனை கற்பனைகள்!

“டேய் எவ்வளவு நேரமாக இந்தச் சோற்றைப் பிசைந்து கொண்டிருக்கிறாய்?”

வார்டனின் அதிகாரமான குரல் கேட்டு அவன் சட்டெனத் தலை நிமிர்ந்தான்.

“என்னுடைய ஆசைகளெல்லாம் எப்படி அந்த ஏஜன்ஸிக்காரன் குழி தோண்டிப்புதைத்து விட்டான். என்னுடைய குடும்பத்தை வாழவைக்காதது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குத் திராட அவமானத்தையும் அல்லவா தேடிக்குடுத்து விட்டேன்.....அந்த ஏஜன்ஸிக்காரன் இப்படி என்னைப் போல எத்தனை ஏழைகளின் வயிற்றில் அடித்திருப்பான்! வழக்குப் போடவும் பணமில்லையென்று திமிர் தானே.....பொய்யான ‘அப்பொய்மென்ட்’ லெட்டரைக் காட்டி விலை போகாத டொக்டரைத் தங்களிடம் வருபவர்களுக்கு மெடிகல் செக்கப் செய்து கொள்ள நியமித்து இந்த ஒன்பது மாதத்தில் எத்தனை தரம் அவனிடம் கெஞ்சுவதற்காக ரெயின் ஏறிக் கெட்டுக்கு மட்டும் பணம் செலவழித்திருப்பேன்.....”

“ராமனாதன் ஸார் உங்களிட்டைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன் என்னுடைய காசைத் திருப்பித் தாங்கோ. எனக்கு மிடிப் ஈஸ்டில வேலை வேண்டாம்”

“இப்ப ஏன் இப்பிடி ஒப்பாரி வைக்கிறாய்? உன்னை அனுப்புறன் என்று தானே சொல்றன்”

“இப்பிடி நீங்கள் சொல்லத் தொடங்கி மாசம் ஒன்பதாகுது. வீட்டில சரியான கஷ்டம் ஸார்.....எல்லாக் காசையும் எடுத்து வேலைக்கு என்று செலவழிச்சிட்டன்..... இப்ப வீடே பட்டினியில் கிடக்குது, தயவு செய்து தாங்கோ ஸார்”

“இதுதான் இப்படிப்பட்ட பஞ்சப் பயல்களிட்டையெல்லாம் அப்ளிக்கேஷனை வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லிறது இங்கை பார் கட்டின காசு திருப்பித் தர முடியாது..... உனக்கு எப்ப வேலை வருகுதோ அப்பதான் அனுப்புவன்..... நேரத்தை மிளக்கெடுத்தாமல் போய்ச் சேர்”

“மாட்டன் எண்டால்”

“என்னடா பயப்படுத்தியே...அடுத்த வேலைச் சோற்றுக்குக் கண்ணீர் வடிக்கிற வரிண்ட திமிரைப்பார்”

“டேய்” சுரேன் ஆத்திரத்துடன் அவர் மீது பாய்ந்து கத்தியால் கழுத்தைக்குத்த.. அவரது சத்தத்தினால் வெளியில் உள்ள ஆட்கள் வந்து சுரேனைப் பொலிஸில் ஒப்படைத்தார்கள்.

பரமசிவம் தன்னுடைய வீட்டை அடைவு வைத்து வழக்காடியும் தப்பிவிட்ட ராமனாதன் தன்னுடைய பண பலத்தினால் அவனைச் சிறைக்கு அனுப்பிவிட்டுத்தான் தப்பிக் கொண்டார்.

சுரேனின் கண்களில் நீர்வழிந்தோடியது.

“என்னால் கடனாளிகளாகி விட்ட அப்புவும், அம்மாவும்.. வாழ்க்கையைக் காணமுடியாமல் கொலைகாரனின் சகோதரிகள் என்ற பெயரோடு முதுமையை அடையப் போகும் சரீதாவும் சுவேதாவும் என்னால் இருபது வருடங்களின் பின் என் குடும்பத்துக்கு என்ன நன்மை வந்துவிடப்போகிறது என் குடும்பத்துக்கு நன்மையில்லாததான், ஆனால் என்னைப்

போல பல பேரின் ஆசைகளை நிராசைகளாக்கி குடும்பங்களை நிர்மூலமாக்கும் ராமனாதன் போன்ற புல் வுருவிகளை அழித்தே திருவேன். டேய்..... ராமனாதா.....இருபது வருடங்களின் பின் உன்னை வந்து அழிக்கிறேனே.. இல்லையோ பார். அதற்கு நான் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் ...சத்திகளை இங்கிருந்துதான் பெற வேண்டும்.

சுரேன்..... ஆவேசமாக சோற்றை அள்ளி அள்ளித் தன் வாயில் அடையத் தொடங்கினான்.

(யாவும் கற்பனை)

அலியின் தம்பி!

நேவி வெடரன் என்கிற இருபத்தொரு வயதுப் பையன் ஒரு கட்டிடத்தின் ஒன்பதாவது மாடியில் நின்று கொண்டு கீழே குதிக்கப் போகிறேன் என மிரட்டிக் கொண்டிருந்தான். இதைப் பார்த்த, குத்துச்சண்டை வீரர் முகமது அலி, மேலே நிற்கும் பையனிடம், “நீ என் கூடப் பிறந்த தம்பி மாதிரி நான் விரும்புகிறேன். நீ உடனே கீழே இறங்கி வா” என்று சொல்ல அவன் இறங்கி விட்டான்.

தகவல்!

க. ரவிச்சந்திரன்,
மட்டக்குளி,

* பெண்களால் ‘இல்லாள்’ வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களெல்லாம் பெண்ணை ‘வஞ்சி’ என்றழைத்தார்கள்; மனம் கன்னிப் போனவர்களெல்லாம் ‘கன்னி’ என்றார்கள்; மது அருந்திய பின் மனது கால் வாங்கியதால் ‘மாது’ என்று அழைத்தார்கள்; உள்ள தெல்லாம் அவள் மூலம் இழப்பதனால் அவள் இல்லாள் என்றழைக்கப்பட்டாள்.

ஒரு நூற்றாண்டின்

கிரகமும் நாவல்கள்

எஸ். அகஸ்தியர்

பொதுவாக வேதநாயகம் பிள்ளையின் நாவலில் வரும் கதைமாந்தர்கள் மேல்தட்டு வர்க்கத்திலரைச் சார்ந்த போதும், அவர்கதையை நகர்த்திச் செல்லும்போது நம் கண்முன்னே பிரிட்டிஷ் துரைத்தனத்தினரும், பெரும் பிரபுக்களும், ஜமீன்தார்களுமே கதையில் ஆளுநர்களாகத் தோன்றுகின்றனர். ஆசிரியரின் ஆத்மாத்தமே இம் மகா பிரபுக்களான 'மேன்மை' தங்கிய 'சனவான்' கனிடம் தாவி யுள்ளதையும் அவதானிக்கலாம்.

இவை தவிர, 'கெட்ட பெற்றோர்க்குப் பிள்ளைகளின் நற்பணி,' 'அரைப்படிப்பின் ஆபத்து' என்றிவ்வாறு நாற்பத்தாறு உபதலை யங்கங்களுடன், சுமார் ஐம்பதுக்கும்மேற்பட்ட உபகதைகள் விகடமாக, துணுக்காக, உபதேசமாக, அறிவுபுகட்டுவதாக, நீதி துலக்குவதாக பண்புணர் த்துவதாகச் செறிந்து நாவலின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சங்கமித்துக் கொண்டதால், நாவலின் உயிர்க் கருவூலத்தையும், கதையம்சத்தையும் இவ்வுத்திப் பண்புகள் முற்றாக விழுங்கிவிட்டன—அல்லது பாதித்து விட்டன என்றே படுகின்றது. இதனால் 'சமூக நாவல்' என்ற இந்நாவலின் இலக்கிய அம்சம் சற்றுச் சிதைந்து, நீதிநூல்போல—உரைநடையலங்காரத்தில் கம்பிரித்த ஒரு துப்பறியும் நாவல்போல் துலங்குவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

'இங்கிலீஸ், கவர்மண்ட்' பற்றி ஆசிரியர் வேதநாயகம்பிள்ளை குறிப்பிடுவதை இங்கு நோக்குதல் நன்று. ஆங்கில ஏகாதிபத்திய அரசோச்சிகளான பிரபுக்கள், ஜமீன்தார்கள் தங்கள் கணவன்மார்களைப் பிரஷ்டம் செய்து வித்தபோது, அம்மாதர்கள் திரண்டு 'நீதி' வழங்குமாறு ஈற்றில் 'இங்கிலீஸ் கவர்னர்களிடமே' சரணடைந்துகொள்வதைக் குறிப்பிடலாம். சரணடைந்த மாதர்கள் இப்படி முறையிடுகின்றனர்.

திமீர்த் திருப்பங்களும், எதிர்பாராத— நம்பமுடியாத முடிவுகளும், மெய்நிலைப்பாட்டுக்கப்பாற் சென்று பூதாகாரமாக நடமாடும் கதைமாந்தர்களும் இக்கூற்றினை நிரூபிக்கின்றன. இதுபோன்ற அதீத கற்பனைக் காட்சிச் சித்திரங்களாகத் திகழும் இலக்கியங்களை தென்மோடி—வடமோடி நாட்டுக்கூத்து நாடகங்களாக்கி மேடையேற்றினால் பாமர ரசிகர்களே மணித்தியாலக் கணக்கில் மயக்கி 'அப்ளாஸ்' வாங்கலாம். இன்றுவரை இது போன்ற அதீத சித்திரிப்பான வினோதக் கதைகளை மேடையேற்றி நாட்டுக்கூத்து நாடகங்களில் நடித்த நடிகர்களே அக்கதைகளிலும் மேலாக மக்களிடத்தில் பெருங்கியாதி பெற்றனர்; பெறுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, யாழ்ப்பாணத்துக் கலைஞர்களான இளவாலை ம. யோசேப்பு 'நாட்டுக்கூத்துச் சக்கரவர்த்தி' என்றும், குருநகர் பக்கிரி சின்னத்துரை 'வெண்கலக்குரல் வேந்தன்' என்றும், 'ஆணைக் கோட்டை' எஸ். சிவவைராசா 'நாட்டுக்கூத்து நடிக கலரமணி' என்றும், மானிப்பாய் குருசமுத்து 'குழலேசைப்பாவலன்', பாஷையூர் அந்தோனி 'நடிகபூபதி' என்றும், குருநகர் இரத்தினம் 'நவரசக்கலைவேந்தன்' என்றும்— இப்படியாக மக்களால் புகழ்நரம் சூட்டப்பட்டுக் 'கியாதி' பெற்ற கலைஞர்களை உதாரணத்திற்குக் குறிப்பிடலாம்.

'இங்கிலீஸ் கவர்மெண்டு பூமண்டலம் முழுதும் எவ்வளவோ கெட்டிபெற்றதாயிருக்கின்றது. உங்கள் உத்தியோகத்தனும் எங்கள் தேசத்தனுமான ஒரு பரம துஷ்டன், உங்களுடைய கீர்த்தியையும், எங்களுடைய நன்மை'யையும் அழிக்கக் கங்கணங் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனைப் சிஷித்து எங்களை ரஷிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம். சகலமுந்தெரிந்த மகாபிரபுவாகிய உங்களுக்குப் புருஷர்களை இழந்த இந்தத் தேசத்து ஸ்திரீகளுடைய நிர்ப்பாக்கியங்களை விவரிக்கவேண்டுவதில்லை.

'ஆகையால், எங்களுக்கு நாயகர்களையும், எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தந்தைமார்களையும் கொடுத்தருளுங்கள். நாங்கள் சொல்வது பொய்யென்று தாங்கள் அபிப்பிராயப்படுகிற பக்ஷத்தில், அந்தக்குற்றத்துக்காக எங்களையும் தண்டித்து, எங்கள் நாயகர்களுடனே எங்களையும் தீபாந்திரத்துக்கு அனுப்பி விடுங்கள்'

இப்படியாக ஆசிரியர் பாத்திரங்கள் வாயிலாக வெளியிடும் கருத்துக்கள் கவனிக்கத்தக்கது. 'பகற் கொள்ளையர்கள்' என முழு உலகமே பட்டம் சூட்டப்பட்ட முதலாளித்துவ—ஏகாதிபத்தியவாதிகளான இங்கிலீஷ் ஆட்சியாளரைப் பாத்திரங்கள்மூலம் மண்டியிட வைத்ததும் போதாமல், ஆசிரியர் கூற்றாகவும் வேதநாயகம்பிள்ளை இப்படி விஸ்தரிக்கிறார்.

'இதைக் கேட்கும்போது, கவர்னர் அவர்களுக்கும் அவருடைய தேவியாருக்கும் கண்ணீர் பெருகி அடிக்கடி கண்ணீர்களைத் துடைத்துக் கொண்டார்கள்'

இதன்பின் கவர்னர் பிரதாபமுதலியின் தாயாரையும் மற்ற ஸ்திரீகளையும் நோக்கிக் கூறுகின்றார். அது இப்படி வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

‘இது பெரிய விஷயமானதால் நாம் உங்கள் ஊருக்கே வந்து விசாரித்து, நியாயப்படி தீர்மானிக்கிறோம். அதுவரையில் விசாரணைக்கர்த்தாக்கள் செய்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாமல்’ நிறுத்தி வைக்கும் படி இப்பொழுதே உத்தரவு அனுப்புவோம். நீங்கள் ஊருக்குப் போகலாம்’

தேசியவாதியான வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனை இதே பிரிட்டிஷ் வெள்ளைக்காரன் தூக்கிலிட்ட காலத்தில் இந்த நாவல் எழுதப்பட்டிருப்பின் இதன் ஆசிரியர் வேதநாயகம் பிள்ளை ‘எத்தகைய குல்லா மாட்டித் தேசியவாதி’ யாகத்திகழ்ந்திருப்பாரோ, அது தேசபிதாவான காந்தி பெயரைச் சொல்லி. இந்தியாவையே ‘காந்தி’ க் கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவ—ஏகாதிபத்திய தாசர்களுக்கே வெளிச்சம். கையிலே வாளும் இதயத்திலே வஞ்சிப்பும்; வாயிலே மதமும் உச்சாடனம் பண்ணிக்கொண்டு கிளப்பிய—அதுவும் உலகம் முழுவதையும் ஆட்சியதிகாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்த ஏகாதிபத்திய வெள்ளைக்காரன் இந்தியப் பெண்மணிகளில் ‘இரக்கம்’ கொண்டு கண்ணீர் விட்டானா? இதென்ன பேதமையோ நமக்குப் புதிராயுள்ளது. இது வர்க்க பாசமா? அன்றேல் தேசியவாதமா? எப்படியிருப்பினும் இதன்மூலம், இந்நாவல் ஏதோ ஓர் ஆதிக்கவர்க்க சார்பாக—பிரிட்டிஷ் சர்க்காதிபத்தியத்தின் சார்பாகச் சேவகஞ்செய்திருப்பதையே காட்டி நிற்கிறது.

ஒரு நூற்றாண்டுக்குமுன் தமிழில் நாவல் இலக்கிய வடிவத்தைத் தோற்றுவித்த ஆசிரியர் வேதநாயகம்பிள்ளையிடம் முழுமையான நாவல் அம்சங்களை எதிர்பார்த்தோ, அதிற்கையாண்ட உத்திபாவங்களை முற்றாக விரித்து நோக்குவதோ முடியாதுதான். ஆனால், கருத்துருவத்தை நோக்கி விமர்சித்து நாவலாசிரியரை இனங்காணுவதில் தான் அவரின் நாவல் சமூகத்தில் வகித்த பாத்திரத்தையும், தாக்கத்தையும், இலக்கிய அந்தஸ்தையும், இலக்கிய வெற்றியையும் நிர்ணயிக்கமுடியும். ஏனெனில், ‘இலக்கியம் பிரசாரசாதனம்’ என்பதை ஆசிரியரைப்போலவே நாமும் கருதுகிறோம். ‘சமுதாயத்தில் மாற்றத்தை—வளர்ச்சியை—முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கமே இலக்கியத்தில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது’ என்பதை ஆசிரியரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய வராயிருக்கின்றார். ஆகையால் கருத்துருவத்துக்கு இந்நாவல் அளவுகோலின் இலக்காயிற்று.

இந்தவகையில் திரு. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களை தமிழ்நாவல் இலக்கியத் தோற்று வாயின் மூலகர்த்தாக்களின் முதல்வர் என்ப

தில் அவர் பணி கௌரவிக்கப்பட வேண்டியதேயன்றி, அந்நாவலின் கருத்துருவத்தை யன்று. இக்கட்டுரை இது சம்பந்தமாக நீண்டு ஆய்வுசெய்ய எழுதப்பட்டதன்று. எனவே, அதனை இங்கு தவிர்த்துள்ளேன்.

இந்நாவலின் முக்கிய சிறப்பம்சம் ஒன்றினைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, அடுத்து, ‘ஒரு நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய முதல்வர் ஜனப் சித்திலெப்பை அவர்களின் ‘அசன்பே சரித்திரம்’ நாவலை நோக்குவோம்.

ஆசிரியர் திரு. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களின் கருத்துருவம் பற்றிய அபிப்பிராயம் எப்படியிருந்தபோதும், ஆசிரியர் தமது புலனுணர்வினூடாக, தாம் நம்பிய இலட்சியத்தை அதே பாவனையில் பூரணமாக ஓர் சத்திய வேட்கையுடன் பாத்திரங்கள் வாயிலாகச் செலுத்திய நீதிநெறியும், மானிதநோக்கும் அப்பழுக்கற்ற தூய்மையானவை என்பது உண்மை. இத்தகைய ஒரு சத்திய சீலரான மானித இதயங்கொண்டவரான ஆசிரியர் திரு. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களை நூறு ஆண்டுகளுக்குப்பின் இன்று தரிசிக்கும்போது உண்மையில் தமிழிலக்கியவாதிகளாகிய நமக்கும் பெருமிதமாகவிருக்கின்றது; நெஞ்சு பூரிப்படைகின்றது. தமிழ் நாவல் இலக்கிய உருவத்துக்கு வாய்க்கால் வெட்டி வழிகாட்டிய தலைமகன்—தமிழ்மகன் என்னும்போது எந்தத் தமிழ் இலக்கியக்காரர்தான் பெருமிதங் கொள்ளாமலிருப்பான்? அவர் நாவலில் கூட்டு மொத்தமாகத் தெரிவதும் அவர் போன்று மானிதமேயாகும். இத்தகைய ஓர் சத்திய வெளிப்பாடாகமட்டுமன்றி, எழுத்திலும் இலக்கிய ஓசைநயமாக முத்திரை பதித்துப் பிரகாசிக்கின்றது அவர் நாவல்.

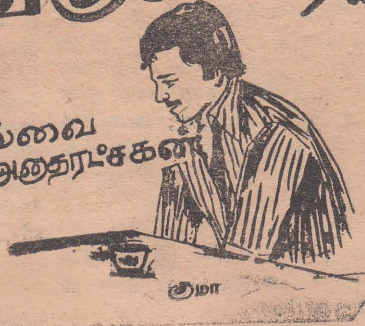
சத்தியசீலரான திரு. வேதநாயகம்பிள்ளை பிற்காலத்தில் இந்நாவல்துறையைக் கைவிடாமல் தொடர்ந்திருப்பாராயின், மாறிவரும் புதிய சமுதாயத்துக்கான உன்னத இலக்கியங்களை யதார்த்தபூர்வமாகத் திறம்படப் படைத்திருப்பார் என்பதனை, அவர் பாஷை விருத்தாப்பியங்களிலிருந்தும், தமிழ்மொழிப் பற்றிலிருந்தும், மானித இதயத்திலிருந்தும் புலனாகின்றது. பலமொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற வித்துவான் திரு. வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள் தமது தாய்மொழியான தமிழ் ஆளுமைக்கும், அதன் செழுமைக்கும் நாவல் இலக்கியவாயிலாக ஆற்றக்கூடிய பணியை நழுவி யதானது உண்மையாகவே வளர்ந்து வரும் தமிழ் நாவல் இலக்கிய உலகத்திற்குப் பாரிய நஷ்டம் என்றே தோன்றுகின்றது.

(தொடரும்)

உணர்வுகள். உறங்குகின்றன

அல்வை
மு. அனந்தரட்சகன்

அந்த வீட்டின் முன் அறைக்கு வாடகைக்கு வந்த புதிதில் நந்தனை தனிமை உணர்வு ஆட்கொண்டிருந்தது. மிகச் சில நாட்களிலேயே அந்த வீட்டுக்குடும்பத்தில் ஒரு வளைப்போல் அவன் நெருக்கம் பெற்றுவிட்டான்.

அதிகாலை நான்கு மணிக் கெல்லாம் எழுந்து விடுவது வழக்கம். காரணம் - பல்கலைக் கழகப் படிப்பின் சுமைதானே... என்னவோ..?

இரவு முழுவதும் பெய்கின்ற பனியில் வீசுகின்ற குளிர் காற்றில் உடலெல்லாம் ஒரே நடுக்கம். இதனால் போர்வையை இழுத்துப் போர்த்திய படி கட்டிலில் படுத்தவாரே முதல் நாள் விரிவுரையில் தந்த குறிப்புக்களையோ அல்லது பாடப்புத்தகங்களையோ படித்துக் கொண்டிருப்பான்.

அந்த நேரத்தில் - அந்தப் பனிக் குளிரையும் பொருட்டாகக் கொள்ளாது அவன் கிணற்றடியில் முகம் கழுவும் சத்தமும், தொட்டியில் தண்ணீர் இறைக்கும் சத்தமும் அதிகாலை நிசபத்தையும் மீறிக் கொண்டு வந்து அவன் காதுகளில் விழும்.

அடுத்து, பெண்மை வனப் பெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து உருவாகி வந்ததுபோல், அவன்

குடான தேனீருடன் அவன் முன்னால் வந்து குறுநகையோடு நிற்பான். அவனும் பதிலுக்குச் சிரித்துக்கொண்டே வாங்குவான். அந்தக் குளிரில் குடான தேனீரை அவளின் நினைவோடு அனுபவித்துக் குடிப்பது இத்தமான அனுபவமாக இருக்கும் அவனுக்கு.

ஆனாலின்று இவ்வளவு நேரமாகியும் அவளது தரிசனம் கிடைக்காத போதுதான்,..... நினைவலைகள் தொடர்ந்து அவன் முன் விரிந்து கொண்டிருந்தது... ..

சமதிக்கு கல்யாணமாகி இரண்டு வருடங்கள் கூட சரியாக இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. அன்றிலிருந்து விதவையான மாமியாருக்குத் துணையாக கணவன் வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டான். கடந்த இனக் கலவரத்தின்போது எதிர்பாராமல் நடந்த கொலை ஒன்று சம்பந்தமாக அவளின் கணவன் ஆயுட் தண்டனை பெற்று வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலையில் இருக்கின்றான். ஆரம்பத்தில் அவன் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைச் சிறையில் இருந்த போது அவளை அடிக்கடி நேரில் போய்ப் பார்த்தவன். தற்போது வெலிக்கடைக்கு மாற்றி விட்டதால் அவனைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை.

கணவனைப் பிரிந்து பதினைந்து மாதங்களாகிவிட்டன. சமதியைப் பொறுத்தவரை இனி அவள் வாழ்க்கை...?

ஆசைகளும், பருவ உணர்வுகளும் அர்த்தமற்று விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவளது கணவன் எப்போது திரும்பப் போகிறான்?... ஒரு வேளை அவன் விடுதலையடைந்து வரும்போது அவள் கிழவியாகியிருப்பாள்.

அவன் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம். யார் அவளை தாரமாக ஏற்பார்கள்? வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமுகச் சூழல் அவளை தள்ளிவைக்காதா?... என்ன? இந்நிலையில் எத்தனை நாளைக்குத்தான் இந்த இளமை உணர்வுகளை - விரகதாபங்களை - தாங்கிக்கொண்டிருப்பது...?

இந்நிலையில் தான், - அந்த வீட்டின் முன்னறைக்கு புதிதாக வந்தான் நந்தன். பல்கலைக்கழகத்தில் மூன்றாம் வருட கலைப்பீட மாணவன் அவன் பசுதிமிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த அவன் பொறுப்புக்கள் என்று கூற எதுவுமில்லாதவன். செல்வச்செழுமையில் வளர்ந்த அவனுக்கு முப்பது வயதுக்கு மேல் இல்லை. அதிகமேன் கவலைகளில்லாத தனிக்கட்டை.

அந்த அறைக்கு அவன் வந்ததிலிருந்து அவனது நண்பர்கள் அடிக்கடி வந்து போவதுண்டு. பல்கலைக் கழகச் சூழலின் பாரம்பரியத் தன்மையில் பழகிப்போன அவர்கள் அறையிலிருந்து கொண்டு வம்பளப்பார்கள். அவ்வப்போது கண்களில் படும் சமதியின் மேல் அவர்கள் கவனம் நிலைக்கும். ஆகுசையாக நந்தனையும், சமதியையும் சம்பந்தப் படுத்தி இணைத்து வம்பளப்பார்கள். இதனால் அவனுக்கும் சமதிமேல் ஒரு அபிமானம் வளர்ந்தது. அந்த அபிமானத்துக்கு சமதியின் அழகும் அடக்கமும் காரணமாயிருக்கலாம்.

இவற்றையெல்லாம் சமதியும் அறியாதவளல்ல. நந்தன் தன்னிடம் காட்டும்

சூக்கு என்ன கர்ரணமிருக்கும் என்று அவள் சிந்தித்தாள்.

அவள் பற்பல சமயங்களிலெல்லாம் தன்னை மோகங் கொண்டு உற்றுநோக்குவதை அவதானித்தவள், அவள் தன்னிடம் காட்டும் ஈடுபாட்டிற்குத் தான் இடம் கொடுக்கலாமா...? தான் அதற்கு அருகைத் உள்ளவள்தானா என்பதையெல்லாமல் யோசித்தாள். அவள் தன்னில் காட்டும் ஈடுபாடு வீட்டிலுள்ள மாயியாருக்கும், வெளியே சமூகத்துக்கும் தெரிய வந்தால், தன்னை எந்தளவுக்கு நிராகரிப்பார்கள் என்பதையும் அவள் அறியாமலில்லை.

வழக்கம்போல ஒரு நாளை கையில் தேனீருடன் அவள் முன்வந்து நின்றபோது அவனது பார்வை தனது மார்பின் அசைவுகளில் பதிந்திருப்பதைக் கண்டு அவள் வெட்கத்துடன் விலகி நின்றாள். நந்தனின் கரங்கள் அவளது உடலைத் தழுவிய நிலையில் - அவள் சிலிர்த்து அந்த உணர்ச்சிப்பிரளயத்திலிருந்து மீண்டு, அவனிடமிருந்து மேலும் விலகி நின்றாள்,

“சீ... வேண்டாம் விடுங்க...” அவளது மறுப்பில் வெறுப்பில்லை. அடிமனதில் ஆசையிருக்கிறது. அவனது விரக உணர்வுகளும் உயிர்ப்படையத்தான் செய்கின்றன.

.....ஒரு ஆண் தரும் இன்பத்தை அனுபவித்தவளல்லவா அவள்.

நந்தன் அவளிடம் தனக்குள்ள காத்தலையும், அவளை அடைவதில் தான் காட்டும் ஆர்வத்தையும் தெரிவித்தான்.

ஆனால், அவளோ எங்கேயோ சிறையில் வாழும் அந்த ஜீவனை நினைத்துக் கொண்டாள்.

இருப்பினும், அவளது மனதில் ஆசையிருக்கிறது இந்த இளமைப் பருவத்தை இவனுடன் சந்தோசமாகக் கழித்தால் என்ன என்ற சபலமும் அவளிடம் உதித்தது.

“சீ... ம... தி, உன்னை நான் விரும்புகிறேன். நீ என்ன சொல்கிறாய்” - அவள் பதில் சொல்லவில்லை.

நிதானத்துடன் அவள் கண்களை ஊடுருவினாள். அவள் தன்னை கல்யாணம் செய்து கொள்கிறாள்வாக்கு மதித்து விரும்புவதை எண்ணி ஒரு வகையில் பூரிப்படைந்தாள். அந்த வகையில் தன்மேல் ஒரு அன்பு உண்டென்றால், அதைத்தானும் ஏற்றுப்போற்றுவது நல்லது எனக் கருதினாள் போலும்.

அன்று அவர்கள் இருவரும் ஒரு புதிய அனுபவத்தை யடைந்தனர்.

இச் சம்பவத்தையடுத்து சில நாட்களாக இருவரும் தனிமையில் சந்திக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

சுமதி தன்னை எண்ணி சிறையில் வாடும் அந்த ஜீவனை நினைத்துக் கொள்ளும்போது அதற்குதானே ஒரு சமாதானம் சொல்வதுபோல், நான் ஏன் என் இளமையைப் பாழடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணிக் கொள்வாள்.

நேற்று - தானும் சுமதியும் இணைந்து நடாத்தப் போகும் இல்லற வாழ்க்கையை எண்ணி கனவுலகில் மிதந்து கொண்டிருந்த போது தான், அவன் சிறிதும் எதிர்பாராத விதத்தில் அவள் கூறிய அந்த வார்த்தைகள் அவளை நிலைகுலைய வைத்தது.

“நீங்க என்னை மறந்து வேறொரு நல்ல பெண்ணைப் பார்த்து விரும்புங்கள். நான் உங்களோடே பேசினதுகள்,

நடந்த முறைகள் எல்லாம் என் கணவனுக்கு விரோதமான செயலென்று உணர்ந்திட்டன், என் கணவன் உயிரோடிருக்க உங்களை நான் விரும்புவது துரோகமில்லையா? நான் இந்த நேரத்தில் சிறையிலிருக்கின்ற என் கணவனை நினைக்கிறேன்” என்று அவள் தனது தீர்மானமான முடிவையித்தெளிவாக அவனுக்கு கூறிவிட்ட ஆத்மதிருப்தியுடன், அவள் கூறுவதை கேட்கும் நிலையிலோ அல்லது அவளை ஏறிட்டுப் பார்க்கும் மனவலிமையோ இல்லாமல் திரும்பி விட்டாள்.

இப்போதெல்லாம் சிறையில் வாழும் தன் கணவனை நினைத்துக், கொள்கிறாள் சுமதி. அந்த ஜீவனுக்காக கடவுளிடம் வேண்டிக் கொள்கிறாள். தன் கணவன் விடுதலையடைந்து வரும் நன்நாளை ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.....

—ஏனெனில், அவனுக்காக அவள் உணர்வுகள் உறங்கியிருக்கின்றன.

* * * *

நந்தன் ஏதோ நினைவுக்கு வந்தவகை தனது உடைகள், மற்றும் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் சூட்கேசில் திணிக்க எழுந்தபோது, அறைவாசலில் காலடியோசை கேட்டு தன்னை நிதானப்படுத்திக் கொண்டு அறைக் கதவைத் திறந்தான். சுமதியும் தேனீரை மேசையில் வைத்து விட்டு உணர்வுகள் உறங்கியவளாக அறையிலிருந்து வெளியேறினாள்.

[யாவும்கற்பனை.]

நாணயம்

நாணயம் என்றதும் மறக்கமுடியாத சில உதாரணங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. மகாபாரதத்தில் பஞ்ச பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும் பரம விரோதிகள். பாரத யுத்தம் தொடங்க நல்ல நாள் குறிக்க துரியோதனன், யாரை நாடிப் போகிறான்? யாருடன் யுத்தமோ, அவர்களில் ஒருவரான சகாதேவனிடமேதான். சோதிட நிபுணர் விரோதிகளாயிருந்தாலும் அவரிடமிருந்த “நம்பிக்கை நாணய” த்தினால்தான் துரியோதனன் சென்றான்.

(ச. ஐயாத்துரை)

கவிச்சுரங்கள்

கவிதை

— மண்டர் கண்ணாசிவம் —

உணர்ச்சிக் கொட்டுகம்
உள்ளத் துடிப்பினில்...
கள்ளமிலா — காதல்
அள்ளி இறைத்த
அழகு ஓவியம்
உலகியல் சித்திரம்
பாசை நாகரிகப்
பரம் பொருள்
ஆசையாய் தழுவும்
அன்புக் காதலி.

ஃ ஃ ஃ

சமநிலை

— எஸ். நாகராஜா —

பசவிலிருந்து பாலையும்
பைமுலம் நீரையும்
தந்த இறைவன்
ஏனோ இவையிரண்டையும்
கலக்கும் மனிதனையும்
தந்து விட்டான்.

ஃ ஃ ஃ

அண்ணன் வெம்புகிருன்..!

— ச. புஷ்பகுமார் —

கண்ட கங்கையிலே
கண்டெடுத்த முத்துக்கள்
முத்தான "சேரட்டிபிக்கர்"
விழிமுகத்தில் நீராட்டம்
ஓ.....!
வேலை ஒன்றுதேடி
அண்ணன் வெம்புகின்றான்.
கட்சி அணைவுமுன்னால்
பணத்தின் களத்தின்முன்னால்
அண்ணன் முத்துக்கள்
வெறும் கல்லாக... கல்லாக
ஓ.....!
அண்ணன் வெம்புகிருன்
வேலை... ஒன்று... தே...டி

மேடை முழக்கம்

— மண்டர் செல்வானந்தன் —

மேழி பிடிக்கும் கையும்
மேனமைகள் தன்னை —
வீறுகொண்டெழுந்து...
வெந்தணலாக...
மேடையில் நின்று முழங்கிய
மேலதிகாரி ஒருத்தர் —
வெயிலவன் வேல்கள் குத்த
வெறும் குடல் கொதிக்கொதிக்க
விறுவிறுப்பாக உழுத என்னைப்
பார்த்துச் சொன்னார் —
"தம்பி...!
வேதனைப்படாதின்றே
வெளிநாடு சென்றிடு" என்று.

ஃ ஃ ஃ

ஊற்று

— கல்வியூர் விஜயபாரதி —

பாடசாலையிலே கலவியின்
ஊற்று
பள்ளியறையிலே தூக்கத்தின்
ஊற்று
வீட்டிலே கவலைகளின்
ஊற்று
விடுதியிலே செலவுகளின்
ஊற்று
அலுவலகத்தில் அரட்டையின்
ஊற்று
ஆற்றங்கரையிலே காதலின்
ஊற்று
மணவறையில் கல்யாண
ஊற்று
மாடியிலே உல்லாச
ஊற்று
தெருவிலே ஊர்வலத்தின்
ஊற்று
தேடிவரும் இடமெங்கும் தொல்
லைகளின் ஊற்று
அனாதை மடங்களிலே அவலத்
தின் ஊற்று
ஆலயத்திலே கருணையின்
ஊற்று

வெளிப்பாடு

— எஸ். கே. ராஜரத்தினம் —

மனித,
உள் உணர்வுகளின்
தாக்கத்தால்,
இதயப் பூமியில்
நிகழும் ஆவியுயிர்ப்பால்
உணர்வு முகில்கள்
மேலெழுந்து,
கண்ணீர் மழையாகப்
பெய்து — எங்கள்
கவலைகளை,
சிறிது நேரத்திற்காவது
சிதறச் செய்கிறது.

ஃ ஃ ஃ

கடேழியம்!

— அ. சுரேஷ் —

ஈழத்தில் பிறந்த
எம் அனைவருக்கும்
கால வரையறையில்லா
கடேழியச் சிறை!
அடிமை விலங்கு!
சிறைக் குற்றமோ
எம் பிறப்பு
தமிழன்னையின் வயிற்றிலான
தால்!

ஃ ஃ ஃ

'கன்னிகள்'

— எம். பிறேமப்பிரியா —

பருவத்திலே பயிர் செய்ய
வேண்டும்!
யாரோ அன்று சொல்லிய
அடிகள்,
அவள் சிந்தையைத் தொடடது,
ஆனால்..... நாங்கள்
கன்னியென்ற பருவம் கழிந்தும்,
கன்னியென்ற பெயரில்
காலத்தைக் கழிக்கின்றோம்.

வலது குறைந்தோர் வாழ்வு

“ அன்புமணி ”

அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது. அதனிலும் அரிது கூன், குருடு, செவிடு நீங்கிப் பிறத்தல் என்றார் ஓளவையார்.

காலுக்கு சப்பாத்து இல்லையே என்று கலங்கிய மனிதன் காலே இல்லாத ஒருவனைப் பார்த்தபின் தான் கடவுளின் கருணையை உணரமுடிந்ததாம். எவ்வித உடல் ஊனமும் இல்லாமல் பிறந்த மனிதன் கடவுளின் கருணைக்கு என்ன கைமாறு செய்ய முடியும்?

ஆம், அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

நம்மையும்விடத் துர்ப்பாக்கிய சாலிகளான வலது குறைந்தவர்களுடன் நம் அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்வதன்மூலம் கடவுளுக்கு நாம் அந்தக் காணிக்கையைச் செலுத்த முடியும்.

அகில உலக நிறுவனமான ஐக்கிய நாடுகள் சபை இவ்வாண்டை [1982] வலது குறைந்தவர்கள் ஆண்டாகப் பிரகடனம் செய்ததிலிருந்தே, வலது குறைந்தவர்களுடைய முக்கியத்துவம் எவ்வளவு என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். நாம் அவர்களது முக்கியத்துவத்தை உணர்வதையும் விட அதிகமாக அவர்கள் தங்களது முக்கியத்துவத்தை உணரச் செய்வதே இன்னும் முக்கியமானது.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை, ஒருவர் கண்ணை இழந்துவிட்டால் அல்லது கால், கை முதலிய உறுப்புக்களை இழந்துவிட்டால், உடனே பிச்சை எடுப்பதை விட வேறு வழியில்லை அவருக்கு. மக்களது அனுதாபத்தில் வாழ்க்கையை ஓட்டிவிடலாம் என்ற நிலைமை இன்று உள்ளது. இதற்குக் காரணம் நாமே தான். வலது குறைந்தவர்களை எதற்கும் லாயக்கற்றவர்கள் என்று நாம் ஒதுக்கித் தள்ளுவதாலேயே இந்தப் பரிதாப நிலை ஏற்பட்டது.

ஆனால் மேல்நாடுகளில் அப்படியில்லை. இருகண்களை இழந்தவர்கள், கால்களை இழந்தவர்கள், கைகளை இழந்தவர்கள், பேசும் சக்தி இழந்தவர்கள் அனைவருமே சாதாரண மக்களைப்போல வாழ வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. நமது நாட்டைப்போல அவர்களை ஏளனமாக நோக்கும் மனப்பாங்கு அங்கு இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், யுத்தத்

தில் ஈடுபட்டு உடல் ஊனமானவர்கள் அங்கு மக்களைவிட கௌரவமாக மதிக்கப்படுகிறார்கள். காரணம் உடல் ஊனம் உற்றவர்கள் பால் அனுதாபம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக அங்கு அன்பையே செலுத்துகிறார்கள்.

இதுவே நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டிய முக்கிய விடயம்.

உடல் ஊனமுற்றவர்கள் இங்கு பிச்சைக் காரர்களாக வாழ்கிறார்கள். பொது இடங்களில் இதுவே ஒரு தொல்லைமாக மாறிவிடுகிறது. பிச்சை இடுவது அல்ல நாம் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உதவி. அவர்கள் உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்துபோயுள்ள தாழ்வு மனப்பான்மையை அகற்றுவதே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய ஒரே உதவி.

சமுதாயத்தில் ஏனைய மக்களைப்போல வாழவேண்டிய வாய்ப்புக்கள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். தொழில் வாய்ப்புக்கள், விளையாட்டுக்கள், பொழுது போக்கு, கல்வி, கலை, முதலிய சகல துறைகளிலும் அவர்கள் பங்கு கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். இந்த விடயத்தில் மேல் நாடுகள் நமக்கு வழிகாட்டிகளாக உள்ளன.

கண்பார்வை அற்றவர்கள் அங்கு கல்வி கற்கிறார்கள், கம்பியூட்டர்கள் இயக்குகிறார்கள், கிரிக்கெட் விளையாடுகிறார்கள், சங்கீதம் பாடுகிறார்கள், கலை இழந்தவர்கள் சக்கர நாற்காலியிலிருந்தபடியே தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கிறார்கள். கை இழந்தவர்கள் செயற்கைக் கைகளுடன் செயல்படுகிறார்கள்.

உலகப் புகழ்பெற்ற ஹெலன் கெல்லர் அம்மையார் குருடும், செவிடுமாக இருந்த போதிலும், தன்னுடைய தன்னம்பிக்கையினாலும் விடாமுயற்சியினாலும், குருடர், செவிடர் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளார். அதன் காரணமாக இன்று குருடர்கள், உயர்கல்வி கற்கவும் பரீட்சை எழுதவும், பதவிகள் வகிக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பிரெயில் எழுத்து முறையில் புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் ஏராளமாக இன்று வெளியாகி அவர்களது அறிவுத் தாகத்தைத் தீர்க்க உதவுகின்றன.

பேசும் சக்தி அற்றவர்கள் சைகைகள் மூலம் பேசும் முறையைக் கொண்டு கல்வி கற்று முன்னேறுகிறார்கள்.

ர(த்)தி பதில் மறுப்பு:

காற்றோடு போன சேதியை காகிதத்தில் கோத்தது கற்பனையா?

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவை நடாத்தி வரும் கலைக்கோலம் 'சந்திப்பு' அரங்கின் உரையாடலில் தகவல் செயலர் வேல் அமுதன் பெண் பிரமாக்கள் பற்றிய பிரச்சினை எழுந்த போது "தகவத்தின் கணிப்பின்படி இதுவரை அதன் பரிசீனைப் பெறும் தரத்திற்கு எந்தப் பெண் எழுத்தாளரும் வரவில்லை" எனக் குறைப்பட்டுக் கொண்டதை அந்த நிகழ்ச்சியினை அன்று கேட்ட எவருமே அறிவர்! தரத்திற்கு வருவதும், தரம் இல்லை என்பதும் வேறுபட்ட பொருள்களா என்ன? இந்த கூற்றினை தகவல் செயலர் சொன்னதாகச் சொல்வதும், தகவல் சொன்னதாகச் சொல்வதும் வேறுபட்ட கூற்றுக்களா? உண்மை இவ்வா

றிருக்க 'தகவல் சொன்னதல்ல! அது ர(த்)தியின் கற்பனை' என தகவத்தின் செயலர் அலட்டிக் கொள்வது எந்த வகையில் நியாயம்? தரமான சிந்தனை சாதனைகளை தனது இலட்சிய பட்டியலாக்கி வளமாக இயங்கி வரும் உயர்ந்த இலக்கிய நிறுவனம் தகவம்! ஏன்... இது இந்த நாடே அறிந்த உண்மை! அப்பேற்பட்ட நிறுவனம் மேல் கற்பனை சிருஷ்டிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமோ மறைபெயரில் இருந்து தாக்கும் நோக்கமோ எமக்கு ஏன்? உள்ளதை உள்ளபடி உரைத்த ர(த்)திக்கு செயலர் மறுப்பு கூறலாம்! அன்றைய வாளுலி நிகழ்ச்சியில் சந்திப்பு அரங்கைக் கேட்ட அத்தனை பேருக்கும் மறுப்பு உரைக்க யார் தயார்? காற்றோடு போன சேதியை காகிதத்தில் கோத்தது கற்பனையா?

வலது குறைந்தவர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஏராளமான பொது நிறுவனங்களும், தனியார் நிறுவனங்களும் அங்கு செயல்படுகின்றன. இதன்மூலம் வலதுகுறைந்தவர்களுக்கும் சாதாரணமானவர்களுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி நிரப்பப்பட்டு அவர்களும் சமுதாயத்தில் ஓர் அங்கமாக இரண்டறக் கலந்து விடுகிறார்கள். இதே நிலை நம் நாட்டிலும் மெல்ல மெல்ல உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு முதல் தேவையாக வலது குறைந்தவர்பால் நமக்குள்ள தாழ்வு மனப்பான்மை மாறவேண்டும்.

ஒருவகையில் பார்த்தால் வலதுகுறைந்தவர்கள் நம்மைவிட அதிஷ்டசாலிகள் என்றே சொல்லவேண்டும். புலன்களை அடக்குவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். அலைபாயும் மனதினால் அளவிறந்த தொல்லைகள் ஏற்படுவதுண்டு. கட்டபுலன், செவிப்புலன், வாய்ப்பேச்சு அற்றவர்களுக்கு இந்தச் சிரமம் இல்லை. மனதை உட்குவிப்பதற்கும், சிந்தித்துத் தெளியவும், தெய்வத்துடன் பேசவும் இவர்களுக்கு நிறைய வாய்ப்பு உண்டு அல்லவா?

தீயதைப்பார்க்காதே, தீயதைப்பேசாதே, தீயதைக்கேட்காதே, என்பது மகான் காந்தியின் சூபாதனை. இப்புலன்கள் அற்றவர்களுக்கு இது சுலபம் அல்லவா? ஒரு புலனு

ணர்வு குறைந்தால் இன்னொன்று வளர்ச்சியடையும், இது நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மை. உலகமேதைகள் சிலர் புலன் குறைந்தவர்களாக இருப்பதே இதற்குச் சான்று.

உலக மகாகவி மில்டன் கண்பார்வையை இழந்தபிறகே தனது உன்னதகாவியங்கள் பலவற்றை இயற்றினார் என்பர்.

இந்த உண்மையும் வலது குறைந்தவர்கள் பால் நமது மதிப்பை அதிகரிக்க வேண்டும்.

பெட்டி ஆமை!

வட அமெரிக்காவில் பெட்டி ஆமை என்ற ஒருவகை ஆமை இருக்கிறது. இந்த ஆமை தன் ஓட்டின் மேல் அதன் எடையைப் போல 200 மடங்கு சக்தி வாய்ந்தது. ஒரு மனிதனுக்கு இந்த அளவுக்குத் தாங்கும் சக்தி இருந்தால் அவனால் இரண்டு ஆப்பிரிக்க யானைகளைத் தூக்கி விட முடியும்.

— ரவிச்சந்திரன் மட்டக்குளி.

தாவடியில் நடந்த

சுடர் பாரதி மலர் ஆய்வரங்கு

தா

வடி சைவ இளைஞர் சங்கத்தினரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சுடர் பாரதி சிறப்பிதழ் ஆய்வரங்கு கடந்த 19-5-82,ல் தாவடி சனசமூக நிலைய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. தாவையூர் காண்டபன் வரவேற்புரை நிகழ்த்த திரு. இரா. சந்திரசேகரம் தலைமை வகித்தார்.

ஆய்வு நடத்தியவர்களின் பேச்சுகள் இங்கு சுருக்கமாக தரப்படுகின்றன.

முதற் பெருமை

திரு. முத்து குணரத்தினம்: ஈழத்திலே முதன் முதல் பாரதிக்கு சிறப்பிதழ் வெளியிட்ட பெருமை சுடரையே சாரும். 'பாரதியின் பாடல்கள் ஈழத் தமிழர்களுக்கு எந்தளவில் பயன்படுகின்றன' என்ற கேள்விக்கு மூவர் அளித்த கருத்துக்களில் நாவேந்தனின் கருத்துக்கள் மிக நன்றாக - ஆழமானவையாக இருக்கின்றன. 'இந்த பறவைகளுக்கு சிறகுகள் இல்லை' என்ற தாமரைச் செல்வியின் கதையில் சீதனத் தாக்கம் நன்றாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கதை பாராட்டுக்குரியது.

பெண்களுக்கே முக்கியத்துவம்

திரு. கணபதி கணேசன்: சுடர் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறது என்பது எனது அபிப்பிராயம் ஆகும். பாரதி சிறப்பிதழில் கூட தாமரைச் செல்வியின் கதை, ஆனந்தியின் கதை, குறமகன் பேட்டி என பெண்களுக்கே அதிக வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான காரணத்தை சுடர் ஆசிரியர் இங்கு விளக்குவார் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. முல்லையூரான்: (யாழ். வளாக மாணவர் என்பதால் பேச்சு உள்ளார்ந்த உணர்வுகளை பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது.)

பங்குனி மாத சுடரில் அட்டைப்படமொன்றினை வெளியிட்டு விட்டு அதற்கான கவிதைகள் சித்திரை மாத பாரதி சிறப்பிதழில் பிரசுரமாகியிருக்கின்றன. காதலர்களின் இணைப்பை பலரும் பல விதமாக கற்பனை பண்ணி கவிதை வடித்திருந்தனர். தமிழ்த் தாய்மார் கண்ணீர் வடிக்கும் தற்போதைய சூழ்நிலையில் இப்படியான கவிதைகள் அவசியந்தானே? திமிலைக் கண்ணனின் கவிதையில் 'வானையும் மீனையும் காற்றையும் பாடிய வர கவியை நினைப்போம்' என்ற வரிகள் காணப்படுகின்றன. பாரதி மீனைப் பாடினா? விண்ணைப் பாடினா? இல்லை இந்த மண்ணைப் பற்றித்தான் பாடினான். இப்படியான கவிதைகள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பாரபட்சமற்ற பணி

திரு. அகஸ்தியர்: சுடரின் சிறு குறைகளை விடுத்து நிறைகளையே நாம் பாராட்டவேண்டும். ஆசிரியர் இப்போதுதான் வளர்ந்து வருகிறார். பாரபட்சமின்றி எழுத்தாளர்கள் எந்த அரசியல் முகாம்களை சார்ந்தோராக இருப்பினும் அதை கருத்திற் கொள்ளாது தரமான ஆக்கங்களுக்கு இடமளித்து வருவது சுடர் ஆசிரியரின் சிறப்பான பண்பாகும். இது மிகுந்த பெருமைக்குரிய - பாராட்டவேண்டிய அம்சம்.

தரமான பெண் எழுத்தாளர் இல்லை.

திரு. காவலூர் எஸ். ஜேகநாதன்: சுடர் பெண்களுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து வருவது என்ற கருத்தை நானும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தாமரைச் செல்வியின் கதை இம்மாத பரிசுக்கதையென முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளது. இக் கதையில் எந்தப் புதுமையுமே இல்லை. ஈழத்தில் ஆழமான - கமான படைப்புகளை சமூக நோக்கோடு எழுதும் பெண் எழுத்தாளர்கள் இல்லை. 'இளம் கவிஞர்' என பரந்தன் கலைப்புன்பா என்பவருக்கு மிகைப்படுத்தப்பட்ட முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலக்கியச் சோரையில் ர(த்)தி என்பவர் திருமதி கோகிலாமகேந்திரனைப் பற்றி அளவுக்கதிகமாகவே புகழ்ந்து எழுதியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி எழுதுவதால் சுடரின் தரமும் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. குறமகன் தமிழ்ப்பிரியா என்பவர் பேட்டி கண்டு எழுதியுள்ளார். முன்னுரையில் வேண்டாத வர்ணனைகள் வேண்டுமென்றே திணிக்கப்பட்டிருப்பது செயற்கையாகவே தோன்றுகிறது. 'நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கண்ட விடுதலைப் புதுமைப் பெண்களின் தீவிரம்' என்ற வசனத்தின் மூலம் குறமகனுக்கும், தமிழ்ப்பிரியாவுக்கும் ஆசிரியருக்கும் கூட பாரதி பற்றிய அறிவு நிறைவாக இல்லை என்றே தெரிகிறது. ஏனென்றால் பாரதி பிறந்து இப்போதுதான் 100 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. கூடிய வரை தரமற்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய அறிமுகங்கள் - படைப்புகள் சுடரில் இடம் பெருமல் ஆசிரியர் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[சுடர் மீது குறைகூறி விமர்சிக்கப்படுவதை கண்டித்தும், ஆசிரியரின் துணிவான அரசியற் கருத்துக்கள் - ஆசிரியர் தலையங்கங்களை பாராட்டியும் சபையோர் மூலம் பேசினார்.]

ஆசிரியர் பதிவுரை:

இந்த ஆய்வரங்கிலே பல குறைகள் கூறப் பட்டன. சில நிறைகள் பாராட்டப்பட்டன. இவ்வித குறை — நிறைகளை கூறுவது ஆரோக் கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவசிய ந்தான். ஆனால் அவையியான குற்றச்சாட்டு களும் இங்கு என் மேல் சுமத்தப்பட்டுள்ளன. பெண் எழுத்தாளர்களுக்கே அதிக சந்தர்ப் பத்தை நான் அளிக்கிறேன் என்ற கூற்றை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. படைப்பிலக்கியத் தில் நான் ஆண் — பெண் என வேறுபாடு பார்ப்பதில்லை. சுட்டுக்கு வரும் ஆக்கங்களில் மிக அதிகமான படைப்புக்கள் பெண் எழுத் தாளர்களிடமிருந்தே வருகின்றன. அவற்றில் தரமான வற்றையே, நான் பிரசுரம் செய்கி றேன். தவிர இந்நாட்டில் பெண் எழுத்தா ளர்கள் மிகக் குறைவு என்ற கருத்து பலமாக நிலவுகின்ற இக்கால கட்டத்தில் கணிசமான அளவு பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு சுடர் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் தவறில்லை என்பதே என் கருத்தாகும். தவிர; நண்பர் ஜெகநாதன் ஒரு கதையை தந்து விட்டு அது பிரசுரமாகா விட்டால் அல்லது அகஸ்தியர் ஐயா அவர்கள் ஒரு படைப்பை தந்து அது இடம் பெறாமல் போனால் இவ்வித குற்றஞ் சொல்வதில் நியா

யம் இருக்கும். தரமான எழுத்தாளர்களையா வ ருக்குமே நான் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் போது அபாண்டமான குற்றச் சாட்டுகளை சுமத்துவது நல்லதல்ல.

சுடர் இலக்கியச் சோலையில் ர(த்)தி என் பவர் திருமதி கோகிலா மகேந்திரனுக்கு மிக முக்கியத்துவம் அளித்ததையும், பரந்தன் கலைப்புஷ்பாவை, 'அறிமுகம்' செய்ததையும் கண்டித்து நண்பர் ஜெகநாதன் இங்கு கூறி னார். இதே நண்பர் ஜெகநாதன்தான் ஈழ நாடு பத்திரிகையில் இனைய தலைமுறை எழுத் தாளர், வரிசையிலே திருமதி கோகிலா மகேந் திரனை தரமான பெண் எழுத்தாளர் என மகுடமிட்டு எழுதியவர். இதே கோகிலா மகேந்திரனே இணைந்து கதை எழுதியிருக் கிறார். இது மட்டுமல்ல — கையெழுத்துப் பத் திரிகையிலே எழுதிய பெண் எழுத்தாளர்களை யும் இரு சிறு கதைகளைத் தானும் எழுதாத சில பெண் எழுத்தாளர்களையும் கூட 'பெரிய' எழுத்தாளர்களாக 'ஈழநாட்டில் புகைப்படம் போட்டு அறிமுகம் செய்து வைத்தவரும் இதே நண்பர்தான். நிலைமை இப்படியிருக்க(த்) தி' யின் மீது மட்டும் எப்படி குற்றம் சுமத்த முடியும்.

இந்த ஆய்வரங்குக்கு ஏற்பாடு செய்த தாவடி இளைஞர்களுக்கு என் இதயபூர்வமான நன்றிகள்.

பாரதி சிறப்பிதழ் பற்றி வாசகர் விமர்சனம்

'சுடர்' பாரதி சிறப்பிதழ் படித்தேன். சென்ற இதழை விடச் சிறப்பாக இருந்தது. வேல் அமுதனின் கேள்விக்கு ர(த்)தியிடம் இருந்து நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது மௌனத்தை அல்ல.

எழுத்தாளர் குறமகளின் பதில்களில் எம் முடைய பெண்மணிகளுக்கு இருக்கவேண்டிய ஆவேசத்தையும், தைரியத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தேன். பாரதி 100 ஆண்டுகளுக்குமுன் கண்ட விடுதலைப் புதுமைப் பெண்களின் தீவி ரம் - என்று தவறி இருக்கிறார். இப்போ பாரதி பிறந்து 100 ஆண்டுகள்தான் ஆகின்றன.

'இந்தப் பறவைகளுக்குச் சிறகுகள் இல்லை' சிறுகதை திருப்பதியை தந்ததுதாமரைச்செல்வியின் எழுத்துக்களை அடிக்கடி சந்திக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

எதையாவது புகழ வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் அல்ல ... அல்ல மிக மிக அதிகமாகப் புகழ்ந்து விடுவது நம் ஈழத்துக் கலை ருர்களின் பெரிய பலவீனம். வேலோனின் எழுத்துக்கள் இந்த அளவுக்கு ஏறி இருக்கத் தேவை இல்லை. அது வேலோனுக்கும் அழகில்லை கலைப்புஸ்பாவுக்கும் அழகில்லை

வார்த்தைகள் செய்கின்ற மயக்கங்கள்—அதில் வாழ்ந்திடக் கருத்துக்கு தயக்கங்கள் கற்பனை செய்வது நித்திரை—அது கலைப் புஸ்பாவின் கவிமுத்திரை

—என்று அவருடைய கவிதையில் சில மாற்றங்களைச் செய்துதான் சுவைபெற வேண்டி

இருக்கிறது என்றாலும் அவருடைய, 'கண்களிலே உப்பு நீரை...' என்ற நான்கு வரிக் கவிதையைப் படித்து ஓரளவுக்குச் சந்தோசப் பட முடிகிறது.

சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால், புதுக் கவிதை பற்றியும் தன்னுடைய கவிதைக் கட்டிடங்கள் பகுதி, அவருடைய — வேலோன் எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் — கவிதைகளை விட சிறப்பாக இருக்கிறது.

'பாரதியின் பாடல்கள் ஈழத்தமிழர்களுக்கு எந்தளவில் பயன்படுகின்றன' — தமிழ்ப் பிரியா எதையோ எதிர்பார்த்து இந்தத் தலைப்பை முக்கியமான முவரிடம் கொடுத்திருக்கிறார். அவர்கள் சாமர்த்தியமானவர்கள், தக்க பதில் தந்திருக்கிறார்கள் "பாரதி போன்ற மகாகவினை நாடு, மொழி என்ற எல்லைகளுக்குள் வைத்துப் பொருத்திப் பார்ப்பது பொருத்தமானதல்ல" என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

கவிஞர் திமிலைக் கண்ணனின் கவிதை நன்றாயிருந்தது. காவலூர் - எஸ். ஜெகநாதன், மதி, நிலா தமிழின் தாசன் போன்றோரின் கவிதைகளும் ஆங்காங்கே மனதைத் தொட்டன.

மற்ற விடயங்களையும் நோக்கும்போது பாரதி சிறப்பிதழ் நன்றாயிருந்த தென்றே கூறலாம்.

கலை அரங்கன்
(கலைப்பீடம், 2 ம் வருடம்.)
வேறுசெயல் பங்கலைக் கழகம்,

மறுபடியும் நீயா?

பொ. சண்முகநாதன்

நள்ளிரவை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் நேரம். ஊரை உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கிறது. எனக்கு மட்டும் இன்னும் தூக்கம் வந்த பாடில்லை. படுக்கையில் புரண்டவாறு உறக்கத்தை வரவழைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவாறிருக்கிறேன்...

அமைதியை ஊடறுத்துக் கொண்டு அந்த ஓசை செவிகளில் விழுகிறது. கிணற்றடிப்பட்டலை வலுக்கட்டாயமாகத் திறக்கப்படுவது போன்ற சப்தம். நிச்சயமாகத் திருடனாகத் தான் இருக்கவேண்டும்.

எங்கள் வாழைத் தோட்டத்தில் இடைப்பழம் பழுத்த நிலையில் இரண்டு கப்பல் குலைகள்... அதற்குத்தான் யாரோ கண் வைத்திருக்க வேண்டும்.

மெதுவாக ஓசைப்படாமல் எழுந்து ரோசலையிட்டையும் எடுத்துக்கொண்டு சுதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியேறுகிறேன். குலை தள்ளிய வாழை ஒன்றை நோக்கி ரோசலையிட்ட ஒளியை பாய்ச்சுகிறேன். அங்கே—

செல்லத்துரை ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கிப்போய் கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தியவகை கூனிக்குறுகிச் செய்வதறியாது நின்றுகொண்டிருந்தான். எனக்கு “உண்டவீட்டுக்கு இரண்டகம்”, “தீட்டிய மரத்திலே கூர்பார்க்கும்.....” போன்ற பழமொழிகள் தான் நினைவுக்கு வந்தன.

இந்தக் காட்சியைத் தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. எனது கண்களையே என்னை நம்ப முடியவில்லை. நான் கண்பது ஒரு பெரியத் தேயிலை மரத்தின் கீழே நின்றேன்.

இருதரப்பு நீண்ட மௌனத்துக்குப் பின்னர் “செல்லத்துரை நீயா?” என்றேன்.

அவன் பரிதாபமான குரலில் சொன்னான். “என்னை இந்தமுறை மட்டும் மன்னித்து விடுங்கோ ஐயா. நான் இது போல் இனிமேல் வர மாட்டேன். தயவுசெய்து சத்தம் போட்டு ஊரைக் கூட்டி விடாதீர்கள். உங்களுக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும்... பிள்ளைகுட்டிக்காரன்...”

“சரி போய்வா...” அந்த நடைப் பிணத்துக்கு விடை கொடுத்தேன்.

அதேபோன்ற இன்றொரு இரவு. கிணற்றடிப் பக்கமாக நாய் குரைக்கும் ஓசை. அந்த நேரத்தில் அந்தப் பக்கத்தில் நாய் குரைப்பதாயிருந்தால் யாரோ திருடனாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

நான் ரோசலையிட்ட சகிதம் வெளியேறுகிறேன். வாழைத் தோட்டத்தில் யாரும் இல்லை. கிணற்றடிப் பட்டலையைத் திறந்து பார்க்கிறேன். அங்கே—

மீண்டும் செல்லத்துரை. “மறுபடியும் நீயா?” நான் கேட்கிறேன்.

“ஓம் ஐயா. ஆனால் இப்பொழுது நான் திருடனாக வரவில்லை. திருட்டைத் தடுப்பவனாக வந்திருக்கிறேன்.”

நல்ல கதைதான், பாலுக்குப் பூனை காவல் காத்த மாதிரித்தான். அவனே மீண்டும் சொன்னான். “உங்கள் வீட்டைச் சுற்றி யாரோ திருடன் நடமாடுவது போன்ற சமயங்களில் அப்படி நடவாது தடுத்தேன் வீட்டைக்

காப்பதுதான் இப்பொழுது என் வேலையாகி விட்டதே!”

எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. “உனக்கேன் இந்தச் சம்பளமில்லாத உத்தியோகம்?”

அவன் அமைதியாகச் சொன்னான். “உங்கள் வீட்டில் யார் திருடினாலும் அது நானாக இருக்குமென்றுதானே நீங்கள் நினைப்பீர்கள். அதனால் உங்கள் வீட்டில் திருட்டே நடைபெறாமல் காப்பது என் வேலையாகிவிட்டது.”

(யாவும் கற்பனை)

இலங்கை தமிழர்களே!

எங்கள் சகோதரர்களே! தட்டவிதை மரமாச்சு! நீங்கள் விட்ட மூச்சு புயலாச்சு! உழுத நிலம் சமமாச்சு! நீங்கள் அழுத கண்ணீர் கடலாச்சு! அதற்காக, இங்கேயிருந்து போன தளபதிகளையும்

அங்கேயிருக்கும் தங்கைகளையும், தாய்களையும் தாரை வார்த்துவிட்டு மானிட உரிமைக்காக மகத்தான வேள்வியை தொடங்கியிருக்கின்றீர்கள்! இந்த வேள்வியின் முடிவில் உங்களுக்கு

வெற்றிதான் கிட்டும்! ஏனென்றால் உலகின் எந்த நாட்டிலும் மானிட உரிமை தோற்றதாக வரலாறே இல்லை.

— பாரதி அன்பெழிலன் (நன்றி: ‘தீபம்’)

ஜெ. பிரான்லிஸ்
251/17B ஸ்ரீசங்கராஜ்
மாவத்த,
கொழும்பு-10.

பொழுதுபோக்கு: கதை, கட்டுரை வரைதல், நண்பர் தொடர்பு முத்திரை சேகரித்தல்.

வீ. சற்குணநாதன்.
நியூ சிற்றி ஹாட்வயர்
ரேடர்ஸ், 334, Dikwela Road,
Siyabalape.
3. தனன் கிளப்பு வீதி,
சாவகச்சேரி.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி கேட்டல், பத்திரிகை வாசித்தல், கட்டுரை, கவிதை எழுதுதல்.

சாந்தி சுப்பிரமணியம்,
"அசோகா"
பலாலிவீதி,
திருநெல்வேலி வடக்கு
யாழ்ப்பாணம்.

பொழுதுபோக்கு: பாடலின் ரன் விளையாடுதல், வானொலி கேட்டல், முத்திரை சேகரித்தல்.

எஸ். ஜி. எஸ். ஹமீட்
225, டட்லி ரோட்,
மருதமுனை-1
கல்முனை.

பொழுது போக்கு: பத்திரிகை, சினிமா, ஓவியம், கதை என்பன.

.நடராஜா
கள்ளிக்குளம்,
மாமடு வவுனியா.

பொழுதுபோக்கு: கவிதை, கட்டுரை, நடிப்பு (நாடகங்கள்) திரைப்படம், பேரூ நண்பர் தொடர்பு.

எம். பரமநாதன்
கனகராயன் குளம்
மாங்குளம்.

பொழுது போக்கு: தமிழ் நாவல்கள், வானொலி கேட்டல், இல. 37, ஸ்ரீ போதிராஜ
மாவத்தை,

T. S. சிவகுமார்
உடுத்துறை தெற்கு,
தானையடி.

பொழுதுபோக்கு: இலக்கிய நுகர்வு, சிருஷ்டியில் விருப்பு தமிழக நண்பர் தொடர்பு.

M. H. முகம்மலி,
யமாஹ கம்பனி,
இல. 101, கீயூ ரோட்
கொழும்பு-2.

பொழுதுபோக்கு: கிரிக்கட் விளையாடுதல், பேரூநண்பர்கள். தொடர்பு, வானொலி, பத்திரிகை தொழில் நுட்பவேலைகள்.

D. B. Sunil.
334, Dikwela Road,
Siyabalape.

பொழுதுபோக்கு, வானொலி கேட்டல் கதைப் புத்தகம், வாசித்தல், கதை எழுதுதல்

S. N. GANAPATHI B. se
POST BOX NO 19,
SANKARAN KOVIL
PIN: 627756
TAMIL NADU.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி கேட்டல், முத்திரை சேகரித்தல்.

P. சத்தியராஜ்
9ம் கடை மன்றார் ரோட்,
உயிலங்குளம்.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி கேட்டல், வொலிபோல் அடித்தல், ஊர் சுற்றிப்பார்த்தல்,

எம். கனேஷன்
மாங்குளம், இல. 37, ஸ்ரீ போதிராஜ
மாவத்தை,
ஆமர் வீதி,
கொழும்பு-12.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி கேட்டல், உதைபந்தாட்டம் பத்திரிகை வாசித்தல் சினிமா பார்த்தல்.

ஐ. கார்த்திக்
137/8, பண்டாரநாயக்க
மாவத்தை,
கொழும்பு-12

பொழுது போக்கு: பத்திரிகை, வானொலி, படம், உரையாடல்.

செல்வி நவமலர் சோதிலிங்கம்
அம்மன் கோவிலடி
வாடி ஒழுங்கை
வல்வெட்டித்துறை.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி, கேட்டல், கடர் சஞ்சிகை கதை வாசித்தல்.

கு. சந்திரன்
மலர் அகம்-A. T. No. 1
பெரிய நீலாவணை
கல்முனை.

பொழுது போக்கு: சஞ்சிகை, டி. வி., நாவல், வானொலி கேட்டல்.

S. ஹில்லி.
ஹிமாய மன்னில்
5-ம் வட்டாரம்
எருக்கலம்பிட்டிடி.

பொழுது போக்கு! கரம்
உதைபந்தாட்டம்

A. R. M. Ismail
66, Moor Street
Trincomalee.

பொழுது போக்கு: நண்பர் தொடர்பு, முத்திரை சேகரித்தல், பிற நாட்டு Magazines வாசித்தல், காட்சி படம் சேகரித்தல்.

S. Logeswaran.
Ward No 6
Sampal tivu,
Trinco.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி கேட்டல், நண்பர் தொடர்பு, முத்திரை, படங்கள் சேகரித்தல்.

T. U. N. Priyantha Perera
No. 672, Waduwegama,
Malwana.

பொழுதுபோக்கு: வானொலி பத்திரிகை, சினிமா, கவிதை நண்பர், நண்பியர் தொடர்பு.

புலோலியூர் இரத்தின் வேலோனின் பரிசுக் கதை பாராட்டிற்குரியது. சுடர் தாமதமாக வருவதை — ஆயிரம் சமாதானம் சொன்னாலும் கூட என்னால் மன்னிக்க முடியவில்லை. ஆங்கில முதல் திகதிக்கு வந்தால் தான் மெத்த நன்றாக இருக்கும். ஆனால் அடுத்த மாதம் கூட வருகுதில்லையே! அரியின் வார்த்தைகள் ஆணித்தரமானவை. உறுதியானவை: குற்றமுள்ள நெஞ்சுகளைக் குறுகுறுக்க வைக்கக் கூடியவை.

ச. முருகானந்தன். கரணவாய் தெற்கு,

* * *

“சித்திரை சுடரிதழ் சிந்திய முத்துக்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாட்டும் சீர்மிகு கதைகளது. பாரெங்கும் போற்றிடும் பாவலர் பாரதியின் படிக்கத் தெவிட்டாத பலவித கவிதைகள். இலக்கியச் சோலையிலே கமழுது இனியமணம். இன்னும் இன்னும் எத்தனையோ? இளமையான புதுப்படைப்பு அத்தனையும் வாசித்தேன். அருமையான தமிழ் மலரை.”

எஸ். நாகராஜா. சிசக்கடிப்புலவு, வவுனியா.

* * *

ஆங்காங்கே! கதைகளிலும் கட்டுரைகளிலும் பாரதியின் பாடல்வரிகள் உள்ளத்திற்கு எழுச்சியூட்டுவனவாக அமைந்திருந்தன. பரிசுக் கதை பாராட்டுக்குரியதுதான். ஆனால்! நிர்மலமீது இத்துணை காதல் கொண்ட தெய்வேந்திரனுக்கு தனது பிடிவாதத்தைத் தளர்த்தி ஒரு கடிதம்கூடப் போட முடியாமல் போய்விட்டது ஆச்சரியமானதாகப் படுகின்றது. அருட்கவிஞரின் கவிதை அருமை. “வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி” தலையங்கம் நமது “தலை” களுக்கு நல்லகுடு. மனம் விட்டுச்சில வார்த்தைகள். அந்த மரமண்டைகளுக்குத் தைக்கவேண்டும். ஸதக்குமா?

‘நிலாதமிழின்தாசன்,
செல்வி க. இதயமலர்
நிலாவெளி - 3.

* * *

சித்திரை சுடர் பாரதி சிறப்பிதழாக வெளிவந்தது பாராட்டுக்குரியது. என்னென்ன அம்சங்கள் இடம் பெற்றிருந்ததோ அத்தனையும் மூச்சு விடாமல் படித்து விட்டுத் தான் கீழே வைத்தேன். ‘அரி அண்ணரின்’ மனம் விட்டு சிலவார்த்தைகள், கேள்வி பதில்கள் ரொம்ப பிரமாதம். இருந்தும் ஒரு குறை...! பாரதி சிறப்பிதழின் அட்டைப்படம் மிக அலங்கோலமாக காட்சியளித்ததே அது.

N, காந்திமதி, அளவத்துகொட.

ராமு:- ஏன் அவர் ஒரு நாளேனும் ஆறுதலாக நின்று கதைப்பதே இல்லை?

சோமு:- என்னிடம் கடனாக அவர் வாங்கிய பணத்தை நான் கேட்டு விடுவேன் என்ற அச்சம்தான் காரணம்.

* * *

ஒருவர்:- நீ எப்படிக்கடன் வாங்கும் பழக்கத்தைக் கற்றுக் கொண்டாய்.

மற்றவர்:- சிறுவயதில் எனக்கு ஆசிரியர் கணக்குப் பாடம் சொல்லித் தரும்போது கடன் வாங்கிக் கழிக்கவும் சொல்லித் தந்திருக்கிறேன்.

* * *

தமிழன் 1: எங்களுக்கெல்லாம் எப்போது விடுதலை?

தமிழன் 2:- சனி ஞாயிறு தீபாவளி பொங்கல் நாளெல்லாம் விடுதலையானே!

* * *

சிவம்:- ஏன்பா போயும் போயும் மாண்கன்றை வேலிக்கருகில் நடுகின்றாய்?

தவம்:- நானில்லாக் காலத்திலும் என்னை நினைக்கத்தான்.

சிவம்:- அது எப்படி? எப்போது?

தவம்:- மாமரப் பங்குக்காக அடுத்த காணிக் காரனுடன் தகராறுப்பட்டுக் கோடேறி வழக்குப் பேசும் போதுதான்.

* * *

ஒருவர்:- அவரல்லவா மேதை!

மற்றவர்:- ஏன் அப்படிச் சொல்லுகின்றாய்?

ஒருவர்:- எந்த நாளேனும் அவர் தலை நிமிர்ந்து கதைத்ததை நான் காணவே இல்லை. மேதைக்கு அதுதான் அழகு.

மற்றவர்:- அவர் மேதை இல்லை யப்பா. அவருக்கு நித்திய போதை.

* * *

அன்பர்:- எங்கள் தலைவர்கள் பெருந்தியாகிகள் என்பது உண்மைதான்!

நண்பர்:- அவர்கள் தமிழீழக் கொள்கையையே தியாகம் செய்துவிட்டார்கள், அல்லவா?

“குன்றுதோறுடி”

உங்கள் சீருடைகளை மிகவிரைவில்
அழிக்கக் கிடைக்கக் கொடுக்கிறோம்

மில்க்வைர்
சலவைப் பவுடர்.

மில்க்வைர் சலவைப் பவுடர்

மாணவ மணிகளே!

உங்கள் சீருடைகளை துரிதமாகவு
மேலும் பிரகாசமாகவும் சலவை செய்

“மில்க்வைர் சலவைப்பவுடரை”

வாங்கி உபயோகியுங்கள்.

மேலுறைகளை சேகரித்து அனுப்ப
மில்க்வைர் அப்பியாசக் கொப்பியையும்,
அறிவு நூல்களையும், மில்க்வைர் செய்தியையும்,

மற்றும் சிறந்த பரிசுகளையும்

பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

“மில்க்வைர்”

த. பெ. எண். 77, யாழ்ப்பாணம்,

தொலை பேசி: 7233

**“சுடர்” நண்பர்
வட்டம்**

சுடர் வட்டம் மூலம்
இலக்கிய நண்பர்—நண்பி
களுடன் தொடர்பு
கொள்ள விரும்புவவர்கள்
கிழக்காணும் விலாசத்தை
அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி
அனுப்பி வைக்கலாம்
தெளிவான விலாசத்து
துடன் தங்கள் பொழுது
போக்கு விபரக்குறிப்பு
களுடன் அஞ்சலட்டையில்
மட்டுமே அனுப்பிவைக்க
வேண்டும்.

சுடர் நண்பர் வட்டம்

194ஏ, பண்டாரநாயக்க

மாவத்த,

கொழும்பு — 12.

‘சுடர்’ சந்தா விபரம்

ஆறு திங்கள் — 13-00

ஒரு ஆண்டு — 25-00

(தபாற்செலவு உட்பட)

நிர்வாகி அவர்கட்கு,

இத்துடன் அரை/ஒரு வருட சந்தா தொகையான
ரூபா.....க்கான மணி ஒடர்/போஸ்டல் ஒடரை அனுப்பு
கிறேன். என்னையும் சந்தாதாரராக சேர்த்து.....
மாதம் முதல் சுடரை அனுப்புமாறு வேண்டுகிறேன்.

முழுப்பெயர்:

விலாசம்:

நிர்வாகி,
சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிட்டெட்,
194ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்த,
கொழும்பு—12.

பிரவுண்ட்சன் கோப்பி

இது 100% கலப்பற்றது, சுத்தமாக
என்பதற்கு உத்தரவாதம் உண்டு!

நகரங்களின்
சிறந்த
கடைகளில்
விற்பனையாகிறது

விற்பனை விசாரணைகளுக்கு:

**பிரவுண்ட்சன்
இண்டஸ்ட்ரிஸ்**

80-4/1 பிறைஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 27197

இச்சஞ்சிகை 194 ஏ, பண்டா நாயக்க மாளத்தை, கொழும்பு-12 இல் உள்ள
சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் லிமிடெட்டரால் அச்சிட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டது.